

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૭ મુ.

સંવત ૨૦૦૬.

આત્મ
સં. ૫૪

અંક ૮ ભા.

તા. ૧૪-૩-૫૦

ફાલ્ગુન

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવંતનું સ્તવન	...	...	(લે. જમ્બૂવિજયજી મહારાજ)	૧૪૫
૨ દેવગિરિ (ઐતિહાસિક લેખ તથા તેનો સુધારો	...	...	"	૧૪૬
૩ તત્તાવબોધ	...	...	...	૧૫૦
૪ મીજમાનઓ હમેરા (કવિતા)	...	...	(લે. આચાર્યશ્રી વિજયકરતૂરસૂરિજી)	૧૫૪
૫ અપરનામક જૈન ગ્રંથકારો	...	...	(વૈરાટી મૂળચંદ આશારામ ઝવેરી)	૧૫૫
૬ જૈન સાહિત્ય ગ્રંથોના પ્રકાશનો અને સંપાદનો કેવા હોવા જોઈએ ? (ડાહ્યાલાલ ક. ત્રિવેદી)	...	...	(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડીયા એમ. એ.)	૧૫૮
૭ અમારા પ્રકાશીત ગ્રંથો અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર માટે અભિપ્રાયો.	...	...	...	૧૬૦
૮ શ્રી નયચક્રમાર ગ્રંથની પ્રેસ કોપીની પરિ સમાપ્તિ અને તેનું કરવામાં આવેલું અહુમાન.	...	...	...	૧૬૧

આ માસમાં થયેલા માનવંતા પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બરો.

૧ શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ સંઘવી પેટ્રન સાહેબ	૭ દોશી કસ્તુલાલ નડાલચંદ લાઇફ મેમ્બર
૨ શાહ જગજીવનદાસ ચત્રભુજ લાઇફ મેમ્બર	૮ શાહ મણીલાલ ઝવેચંદ "
૩ મહેતા હિંમતલાલ ભગવાનજી "	૯ શ્રી વડવા જૈન જ્ઞાન ભંડાર
૪ શેઠાણી માણેકબાઈ જૈન ખેડેનોનો ઉપાશ્રય "	૧૦ શેઠ ખીમચંદ કુલચંદ "
૫ મહેતા તારાચંદ પ્રેમજી "	૧૦ માસ્તર સૌભાગ્યચંદ જીવણલાલ લા. મે
૬ શાહ છોટાલાલ વેલશીભાઈ "	

જૈન સસ્તું સાહિત્ય અને ઇનામી નિબંધ સંબંધી

આ સભા તરફથી ગતિમાન થયેલ (અનેકાન્તવાદ ધર્મ વિષય લખવા માટેની) ઇનામી નિબંધની યોજના અને તેજ રીતે દર વર્ષે જૈન સસ્તું સાહિત્ય પ્રકાશનના શરૂ કરેલ કાર્ય માટે વિદ્વાનો તરફથી આવકારદાયક પ્રશંસાના તેમજ સહકારના પત્રો લખ્યા મળ્યા હતાં. આ જૈન ધર્મનો મહાન અખંડ સિદ્ધાંત (અનેકાન્તવાદ ધર્મ) ઉપર નિબંધ લખવા કરેલ સુચનાથી આવી ગયેલ જુદી જુદી વ્યક્તિઓના તે નિબંધનો નિર્ણય કરવા માટે નિમાયેલ કમિટીના તપાસ પુરી થઈ છે. તેનું ભાષાંતર બાકી રહેલી ભાષામાં થાય છે. શ્રેષ્ઠ નિબંધ લખનાર મહાશયનું નામ હવે પછી જાહેર કરવામાં આવશે. હવે પછી બીજો કયો નિબંધ વિષય નક્કો કરવો તે ટ્રસ્ટી સાહેબો અને કમિટી વિચારી રહેલ છે તે નિર્ણય થયે થોડા વખતમાં જ પેપરો દ્વારા જાહેર કરવામાં આવશે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો નમ્ર સુચના.

ગયા અંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે શ્રી દમયંતી ચરિત્ર સચિત્ર, ૨ આદર્શ જૈન સ્તોત્રો ભાગ બીજો, ૩ શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ બીજો અને જૈનમતનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ એ રીતે ચાર ગ્રંથો રૂ. ૧૩-૮-૦ ની કિંમતના (જેમાં બીજા અને ત્રીજા નંબરના ગ્રંથોનું બાઈડીંગ થાય છે, જે વૈશાક માસ સુધીમાં) તૈયાર થઈ ગયે પોસ્ટે જ પૂરતા પૈસાથી વી.પી. કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવશે.

ટા. પા. ૩

473

નવા માનવંતા પેટ્રન સાહેબ,

શેઠે નગીનદાસ કરમચંદ—પાટણ (ગુજરાત).

શ્રી મહોદય પ્રેસ—ભાવનગર.

શેઠ નગીનદાસભાઈ કરમચંદનો જીવન પરિચય.

પાટણ એ ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ ગુજરાતનું પરંપરાથી પાટનગર છે. જૈન-દર્શનના વિશાળ સુંદર જિનમંદિરો, પૂર્વાચાર્ય મહારાજો રચિત વિવિધ જૈન-સાહિત્યના પ્રાચીન જ્ઞાનભંડારો, અનેક વિદ્વાન આચાર્યદેવો અને મુનિપુંગવોથી વારંવાર થતાં ચરણસ્પર્શથી તે જૈનપુરી કહેવાય છે. વળી તેના ઉપર ચવનોના અનેક આકમણો થયા છતાં જે પોતાની સંસ્કૃતિ સાચવી શક્યું છે, અને ભૂતકાળના સરસ્વતી-લક્ષ્મીના ઉપાસકો, દાનવીરો, શૂરવીરો અને ધર્મ-વીરોની ભૂમિ તરીકે જેની ગણના થાય છે, ત્યાં પરંપરાએ કરી વર્તમાનકાળમાં પણ જૈન સંસ્કારી અનેક કુટુંબો વસે છે, તેવા એક ધર્મપ્રેમી કુટુંબમાં, જેમનું જીવન અનુકરણીય, સખાવતી અને ધર્મીપુરુષ તરીકે ગણાય છે તે શેઠ નગીનદાસભાઈનો સં. ૧૯૩૬ ના આશો શુદ્ધ પંચમીના રોજ પિતાશ્રી શેઠ કરમચંદ અને માતૃશ્રી દિવાળીબાઈની કુક્ષિએ જન્મ થયો હતો. પૂર્વના પૂણ્યોદયે જૈન સંસ્કાર, વ્યાપાર, લક્ષ્મી અને કુશાચ બુદ્ધિ વારસામાં સાંપડેલ હોવાથી લઘુવયમાં સામાન્ય કેળવણી લઈ, સં. ૧૯૫૫ની સાલમાં મુંબઈ વ્યાપારાર્થે ગયા અને ત્યાં ધર્મી પુરુષ શેઠ હાલાભાઈ મગનચંદની સલાહવડે વ્યાપારમાં આગળ વધતાં લક્ષ્મી, ધર્મભાવના વધતાં ત્યાંના વ્યાપારી વર્ગમાં સારી ખ્યાતિ મેળવી. વ્યાપારીપ્રવૃત્તિ વધતી જવા છતાં ધર્મશ્રદ્ધા વારસામાં ઉતરેલી હોવાથી આવશ્યક ક્રિયા, દેવ, ગુરુલક્ષિત, ગુરુમુખ-શાસ્ત્રશ્રવણ વગેરેનો નિત્ય વ્યવસાય પણ સાથે ચાલુ જ હતો. વિદ્વાન મુનિમહારાજોની લક્ષિત, પરિચય અને શાસ્ત્રશ્રવણવડે મળેલી સુકૃત લક્ષ્મીનો સદ્વ્યય કરી આત્મકલ્યાણ સાધવાની ભાવના બળત થઈ. પ્રથમ સં. ૧૯૬૬ માં શ્રી સિદ્ધગિરિ તીર્થમાં આતુર્માંસ કર્યું. સં. ૧૯૭૩ માં કુટુંબીઓસહ વિધિવિધાનપૂર્વક નવાણું યાત્રા કરી, શ્રી તળાબ તીર્થનો સંઘ કાઢ્યો હતો, અને સંવત ૧૯૭૭ ની સાલમાં કેસરીયાળ, રાણકપુર વગેરે તીર્થોમાં પણ તે જ રીતે ભાવનાપૂર્વક યાત્રા કરી હતી. સં. ૧૯૮૨ ની સાલમાં પાટણમાં શ્રી વિજયનેમિસૂરીધરજીની નિશ્રામાં ઉજમાણું, મહાસ્નાત્ર વગેરેથી શાસનની પ્રભાવના કરી ઉદારચિત્તે ધન વાપર્યું હતું. ઉક્ત આચાર્ય મહારાજ તેમજ શ્રી જિનલદ્રવિજયજી આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી સં. ૧૯૮૩ ના માગશર વદિ ૧૩ ના રોજ શ્રી ગિરનારજી તીર્થનો સંઘ, તીર્થ ઉપરીયાળા, ધાંગપ્રા, હળવદ શ્રી કચ્છ ભદ્રેસર તીર્થ, મોરળી, ભમનગર, ગોંડલ વગેરે સ્થળોએ પ્રયાણ કર્યું હતું. જેમાં આચાર્યદેવો, સાધુ-સાધ્વી સુમારે ૫૦૦ અને પંદરશેઠથી

એ હબર શ્રાવક-શ્રાવિકા હતા. દરેક સ્થળોએ શેઠશ્રી નગીનદાસભાઈ અને સાથેનો સંઘ અનેક રીતે સત્કાર પામતો, શાસન પ્રભાવના કરતો, અનેક સ્થળોએ ઉચિત સંખાવતો કરતો, શ્રી રૈવતગિરિ સંઘ વૈશાક વદિ ૧૩ ના રોજ પહોંચતાં રાજ્યની રિયાસત સાથે સામૈયું કરવામાં આવ્યું હતું; શેઠ નગીનદાસભાઈના આ જન્મનો તે એક અનેરો હહાવો, આનંદ હતો. રસ્તામાં આવતા કેટલાક રાજ્યો તરફથી જીવહયાના કાયમના ફરમાનો પણ આ સંઘના આવાગમનથી પ્રગટ થયા હતા. આ ધર્મપ્રભાવના પ્રસંગના વર્ણનની કચ્છ-ગિરનારની મહાયાત્રા નામે એક બુક પ્રકટ થઈ છે, તેમાં વિશેષ છે.

જ્ઞાનભક્તિ ઉપર પણ શેઠ સાહેબને પ્રેમ હોવાથી સં. ૧૯૯૨ ની સાલમાં કેશરભાઈ જ્ઞાનમંદિરની અને શ્રાવિકા જહેનોતું ભાવિ સુધારણા અર્થે સં. ૧૯૭૪ ની સાલમાં માતૃશ્રી દિવાળીબાઈના સ્મરણનિમિત્તે શિક્ષણ સાથે ઉદ્યોગશાળાની સ્થાપના કરી, ભાઈ મણિલાલ તરફથી એક મકાન અર્પણ કર્યું હતું. આ સિવાય તે શહેરમાં પાંજરાપોળ, ભોજનશાળા, સંકટનિવારણ ફંડ, શ્રી હેમચંદ્ર લાઈબ્રેરી વગેરે ધાર્મિક અને સાર્વજનિક ખાતાઓની સેવા કરવા સાથે સુકૃતની લક્ષ્મીનો વ્યય કર્યો હતો. મુંબઈ અંધેરીમાં પૂજ્ય પિતાશ્રીના સ્મરણાર્થે કરમચંદ હોલ (નિરંતર ધાર્મિક અનુષ્ઠાનો થવા માટે) બંધાવ્યો હતો. સં. ૧૯૯૭-૯૮ માં આચાર્યશ્રી પ્રેમસૂરિજી, વગેરે મુનિપુંગવોની નિશ્રામાં ઉપધાન તપનું ૧૧૦૦ જૈન બંધુઓ સાથે વહન કરી લાલ લીધો હતો. માતૃશ્રીના સ્મરણનિમિત્તે એક ઉદ્યોગશાળા ખોલેલી તેમાં ડ્રા. પચાસ હબરની રકમવડે કુટુંબીઓની પ્રેરણાથી વગેરેથી એક વિશાળ મકાન તૈયાર કરી અર્પણ કર્યું હતું.

તીર્થયાત્રા, દેવ, ગુરુ, જ્ઞાનભક્તિ, શાસનપ્રભાવના, જીવહયા, સહતકાર્યો વગેરે જીવનમાં અનેક કાર્ય કર્યા હતા, જેમાં ભાવનાપૂર્વક છૂટે હાથે દ્રવ્યનો વ્યય કરી મનુષ્યજન્મનું સાર્થક કર્યું છે, કરે છે. શ્રાવકોચિત આવશ્યક ક્રિયા, દેવપૂજા, ગુરુભક્તિ એ નિરંતરની પ્રવૃત્તિ પણ ચાલુ જ છે.

આવા પુણ્યપ્રભાવક, પરમશ્રદ્ધાળુ, સંખાવતી જૈન નરરત્ન પુરુષે આ સભાની કાર્યવાહી જોઈ, પેદ્રનપદ સ્વીકારવાથી આ સભાની પ્રતિષ્ઠા, ગૌરવ અને પુણ્યવંત પુરુષોની પેદ્રન-મુરખીપદની વૃદ્ધિ થતાં તેઓશ્રીનો આભાર માનીએ છીએ, અને અમારો આનંદ પણ સાથે વ્યક્ત કરીએ છીએ. તેઓશ્રી દીર્ઘાયુ થઈ શારીરિક, આર્થિક, આધ્યાત્મિક લક્ષ્મી વિશેષ વિશેષ મેળવી ઉદારતાપૂર્વક અનેક રીતે ધર્મપ્રભાવના કરવા ભાગ્યશાળી થાય તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો

આમંત્રણ પત્રિકા

પરમપૂજ્ય ગુરૂદેવ શ્રી વિજયાનંદ સૂરીશ્વરજી (આત્મા-
રામજી) મહારાજની (જન્મ) જયન્તી મહોત્સવ.

પરમપૂજ્ય ગુરૂદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મ
જયન્તી મહોત્સવ શ્રી સિદ્ધાચળજી તીર્થ ઉપર ચેત્ર શુદ્ધી ૧
તા. ૧૬-૩-૫૦ રવીવારનાં રોજ રાંધનપુર નિવાસી શેઠશ્રી
સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલભાઈ મૂળજી તરફથી મળેલી આર્થિક
સહાયવડે આ સભા તરફથી ઉજવવાનો હોવાથી દર વર્ષ મુજબ
શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર સવારના શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી
ટૂંકમાં જ્યાં પૂજ્ય ગુરૂદેવની મૂર્તિ બિરાજમાન છે, તે સ્થળે શ્રી
આદિનાથ પ્રભુ વિગેરે પરમાત્માની પૂજા ભણાવવા તથા તીર્થયાત્રા
સાથે દેવ ગુરૂ ભક્તિ કરવામાં આવશે અને બપોરના ત્રણ વાગે
સભાસદ બંધુઓનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવશે. ફાગણ વદી
અમાસ શનીવારના રોજ બપોરની ટ્રેનમાં ખાલીતાણા જવાનું છે,
જેથી આપ સર્વ સભાસદ બંધુઓને પધારવા આમંત્રણ છે.

લી. સેવકો

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ

શાહુ વિકુલદાસ મૂળચંદ

શેઠ જાદવજી ઝવેરભાઈ

સેક્રેટરીઓ:- શ્રી જ્ઞેન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર.

સાંચના મુદ્રણાલય-ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૬.

ફાગણ

પુસ્તક ૪૭ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૬.

:: તા. ૧૪ મી માર્ચ ૧૯૫૦ ::

અંક ૮ મો.

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિનેશ્વર સ્તવન.

(ચાલ—ઠભી યાદ કરકે, ગધી પાર કરકે...)

પાસ જિનવરકે, ગુણ ગાઉ હરખે,
પ્રભુ સ્વીકારો મેરી વંદના, પ્રભુ સ્વીકારો મેરી વંદના.
કર જોડ કરકે, નમું નેહ ધરકે;
પ્રભુ સ્વીકારો મેરી વંદના, પ્રભુ સ્વીકારો મેરી વંદના ૧
સાહિબ મેરા, શ્રી પાર્શ્વ જિણુંદા,
અશ્વસેન વામા દેવીકે નંદા, શ્રી પાર્શ્વજિણુંદા;
તેરા પૂજન કરકે, મેરા મન હરખે. પ્રભુ સ્વીકારો ૨
મુક્તિ નિકેતન, કેવલ દાયક,
મેરે અંતર કે તિમિર હારક, કેવલ દાયક.
આત્મજ્યોતિ જગાકે, ધ્યાનું ધ્યાન લગાકે. પ્રભુ સ્વીકારો ૩
અગ્નિ જલંતા નાગ બચાયા,
મંત્ર સુનાકે ઈદ્ર બનાયા, નાગ બચાયા;
કરો દુઃખ હરકે, સુખ શિવપુરકે. પ્રભુ સ્વીકારો ૪
જંબૂ કહે સ્વામી સેવકકો તારો,
ભવસાગર તારી પાર ઉતારો, સેવકકો તારો;
કર જોડ કરકે, કહું પાય પરકે. પ્રભુ સ્વીકારો ૫

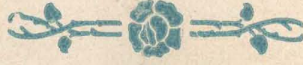
—મુનિરાજ શ્રી જંબૂવિજયજી.

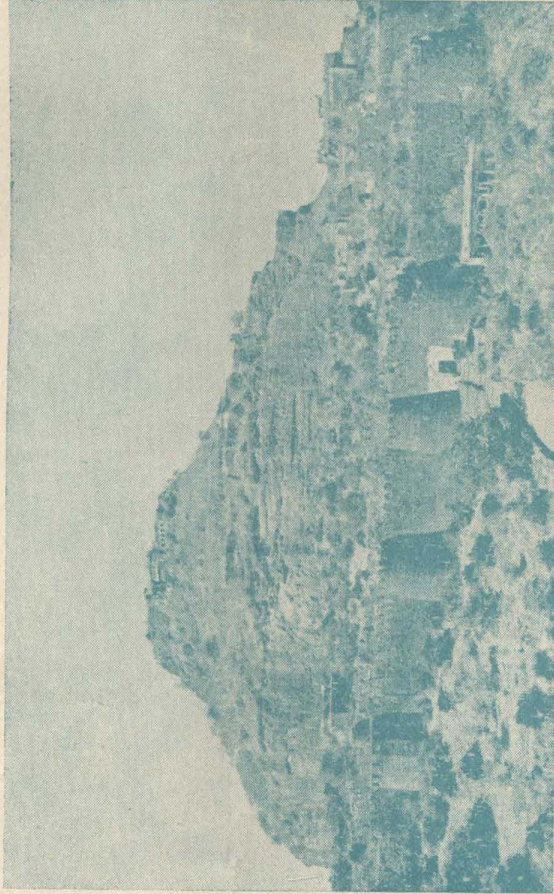
દેવગિરિની નગરરચના અને ગઠ.

(ગતિક ૫૪ ૧૨૫ થી ૩૩)

દેવગિરિનો ગઠ(કિલ્લો) ખાસ જોવાલાયક ગણાય છે. આજે પણ હુમેશાં ત્યાં અનેક મુલાકાતીઓ જોવા આવે છે. ગઠ જોતાં એમ સહેજે જણાય છે કે જો એમાં પૂરેપૂરી અન્ન-પાન-શસ્ત્રાદિની સામગ્રીનો સંચય હોય તો તાકાત નથી કે કોઈ શત્રુ ત્યાં સહેલાઈથી ફાવી જાય. ૬૦૦ ફુટની ઉંચી ટેકરીની જમીન તળિયા પાસેનો ચારે બાજુનો ભાગ લગભગ સો સો બસો બસો ફુટની ઊંચાઈ સુધી સરખો કરી નાખીને એક દિવાલ જેવો જ બનાવી દીધો છે કે જેથી કોઈ તેના ઉપર ચડી ન શકે. ટેકરીની(ગઠની) પૂર્વ અને દક્ષિણ દિશાએ દેવગિરિનગર વસેલું છે. અને તેને ફરતો અઢી માઇલની પરિઘિવાળો એક કિલ્લો છે કે જે ગઠને જઘને અડે છે. આ કિલ્લો અને ગઠની વચમાં નગર વસેલું છે. આ કિલ્લો ખડિત દશામાં છે. બીજો એક કિલ્લો ગામની અંદર જ છે. આ લગભગ આખો છે અને તેના પણ બંને છેડા ગઠને જઘને અડે છે. આ બીજા કિલ્લામાં દાખલ થયા પછી ગઠ સુધી વચમાં હાથી હોજ કે જ્યાં હાથીઓને સ્નાન કરાવવામાં આવતું હતું તે, ચાંદમિનાર, તેની સામે એક મોટું કાલિકાનું મંદિર કે જેને મુસલમાનોએ મસ્જિદમાં ફેરવી નાખ્યું હતું અને પોલિસ પગલાં પછી હિંદુઓએ કબજો લઈને કાલિકાની સ્થાપના કરી છે તે, તથા બીજા તેવાં તૂટેલાં મકાનો છે. અહીંથી આગળ ચાલતાં ત્રીજો કિલ્લો આવે છે અને તેના પણ છેડા ગઠને જઘને જ અડેલા છે. આ ત્રીજા કિલ્લાની અંદર જૂના વખતના મહેલો તૂટી પડેલી અવસ્થામાં છે. ગઠ ઉપર જવા માટે આ કિલ્લાઓના દરવાજાઓમાંથી પસાર થવા સિવાય બીજો કોઈ જ માર્ગ નથી. ત્રણ કિલ્લામાંથી પસાર થયા પછી ગઠમાં દાખલ થયા પૂર્વે ૧૦૦ ફુટ ઊંડી ખાઈ આવેલ છે કે જે પાણીથી ભરેલી હોય છે. જવા માટે એક જ માર્ગ છે કે જેના ઉપર એક બે માણસથી વધારે ન ચાલી શકે. ખાઈ ઓળંગ્યા પછી ગઠ ઉપર જવા માટે હમણાં એક માર્ગ બનાવવામાં આવ્યો છે, પણ પૂર્વે આ માર્ગ હતો જ નહીં. ડુંગરની અંદર ખોદીને બનાવેલા એક અંધારામય માર્ગમાંથી જ કેટલુંક ચાલીને જ ઉપર જઈ શકાતું હતું. અત્યારે પણ પ્રકાશ સાથે રાખીને જવાય છે. એ માર્ગ પણ એટલો સાંકડો છે કે વધારે માણસો ન નીકળી શકે. ઉપર ચઢ્યા પછી જૂની મોગલ જમાનાની તોપો પડેલી જોવામાં આવે છે. આગળ ચાલતાં એક ગણપતિનું મંદિર આવે છે કે જેને મુસલમાનોએ કબર બનાવી દીધી હતી અને હમણાં હિંદુઓએ પાછું પડાવી દીધું છે. છેવટના ભાગમાં હવા-ખાવા માટેનો એક મોટો બારદારી નામે ઓળખાતો મહેલ છે. તેની આગળ શુદ્ધતનું લોંબામાં મંદિર છે, જ્યાં મેળા ઉપર હજારો લોકો આવે છે. સૌથી ટોચ ઉપર એક મોટી જૂની તોપ

દેવગિરિના ગઢ અને કિલ્લાનો દેખાવ.

પડેલી છે, આ પ્રમાણે ગઢ, પાણીની ખાઈ અને ત્યાર પછી ક્રમશઃ ત્રણ કિલોમીટરનું આ ગામ બનેલું છે.

કિલોનું વિશેષ વર્ણન The East India Gazeteer, Walter Hamilton, Vol. I, P. 526-527 માં છે. ઇલોરાની શુક્રાથી નીકળ્યા બાદ ત્રણેક માઈલ ઉપર ખુલ્લાબાદ નામનું ગામ આવે છે. આ ગામમાં એટલી બધી કબરો છે કે પહેલાં આ રોજના નામથી જ ઓળખાતું હતું. એમ કહે છે કે-ત્યાં ૧૪૦૦ વલી (મુસલમાન સંત) એને દાટવામાં આવ્યા છે. અને તેથી તેઓ આને પવિત્ર સ્થાન ગણે છે. અહમદનગરમાં મરતી વખતે શહેનશાહ ઔરંગઝેબે પણ કહ્યું હતું કે, મારા શબને ત્યાં જ લઈ જઈને દાટજો. તેથી તેનું શબ લાવીને અહીં દાટવામાં આવ્યું છે, અને તે સ્થળે મોટો રોજો ભણા કરવામાં આવ્યો છે. આ ખુલ્લાબાદથી નીકળ્યા પછી દેવગિરિ-દોલતાબાદ પહોંચતાં પહેલાં એક ગામ આવે છે. ત્યાં મોટા પ્રમાણમાં કાગળો તૈયાર થાય છે.-થતા હતા. આ કાગળો વ્યાપારી વર્ગમાં દોલતાબાદી કાગળને નામે અત્યારે પણ સુપ્રસિદ્ધ છે.

ઔરંગાબાદ.

દેવગિરિ-દોલતાબાદથી નીકળી અમે ૧૦ માઈલ દૂર ઔરંગાબાદ આવ્યા હતા. પહેલાં આ ગામનું નામ ખડકી હતું. પાછળથી ઔરંગઝેબના નામ ઉપરથી ઔરંગાબાદ કરવામાં આવ્યું છે. આજથી બસો-ત્રણસો વર્ષ પૂર્વે અહીં ઘણા સુરતના ઝવેરીઓ વસતા હતા. આજે પણ એ મહોલોનું નામ જોહરીવાડો (ઝવેરીવાડો) જ છે. અત્યારે એ બધી જૂની વસ્તી ચાલી ગઈ છે. પણ તે વખતનાં મંદિરો પૈકી ત્રણ મંદિરો અત્યારે પણ જોહરીવાડામાં છે. કહે છે કે-પહેલાં તો સાત મંદિરો હતાં. તેમાંથી ઘણીખરી મૂર્તિઓ બહારગામ અપાઈ ગઈ છે. અહમદનગરના શ્રી સંભવનાથ ભગવાનની તથા જૂના-નવા બલનાની શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની તથા ચંદ્રપ્રભસ્વામીની પ્રતિમાઓ ઔરંગાબાદથી જ ગયેલાં છે. ગામ બહાર પરાંમાં પણ એક જિનમંદિર છે. ગામમાં દિગંબર, સ્થાનકવાસી તથા તેરાપંથીઓની પણ ઠીક ઠીક વસ્તી છે. સ્વેં મૂર્તિપૂજકોનાં બહારથી આવેલાં પાંચ-દશ ઘરોની વસ્તી છે. લગભગ પચાશ-પોણાસો જેટલા મારવાડી ભાઈઓનાં ઘરો પહેલાં તો મૂર્તિપૂજક જ હતાં, પણ અત્યારે સ્થાનકવાસી બની ગયાં છે. છતાં મંદિરના વહિવટનો અધિકાર છોડતા નથી, તેથી બરાબર વ્યવસ્થા થતી નથી. બહારથી વ્યાપારાર્થે આવેલા એક સ્વેં મૂર્તિપૂજક કચ્છી જીવરાજભાઈ દેખરેખ રાખે છે તેથી હમણાં ઠીક છે. પહેલાં આ શહેરમાં ઘણી જ સ્વેં મૂર્તિપૂજક જૈનોની બહોળાલી હતી. અને ઘણા આચાર્યદિ મુનિવરોના આગમનના અને આતુર્ભાસ કર્યાના ઉલ્લેખો સાહિત્યમાં મળી આવે છે.

ગામની બહાર નજીક જ એક બીબીનો મુકબરો^૧ નામનું સ્થળ છે. અહીં

૧ ઇલોરાની શુક્રાઓનું ખાતું પણ આ મકાનમાં છે.

Curator, Ellora-Caves C/o, બીબી મુકબરો મુ. ઔરંગાબાદ એ સરનામું કરવાથી ઇલોરાની શુક્રાઓનાં ૨૧, અજંટાની શુક્રાઓનાં ૨૧, તથા દેવગિરિનાં ૬, કાડ ઉપર બાપેલાં ચિત્રો મળી શકે છે.

ઔરંગઝેબની એક રાણીને દાટીને કબર કરેલી છે કે જે આગ્રાના તાજમહાલના જ લગભગ નમૂનારૂપ મોટું અને વિશાલ સ્થાપત્ય છે. અહીંથી ઊભા ઊભા બે ત્રણ માઇલ દૂર આવેલી એક ટેકરીમાંની ગુફાઓ દેખાય છે. ત્યાંના લોકો એમ કહે છે કે આમાં જૈનોના અને બૌદ્ધોની ગુફાઓ છે. આ ગુફાઓનું વર્ણન શ્રીયુત નાથાલાલ છગનલાલ શાહે જૈન સત્ય પ્રકાશના તા. ૧૫-૪-૧૯૪૨ના અંકમાં વિસ્તારથી કર્યું છે.

જાલના.

ઔરંગાબાદથી નીકળી ચાલીશ માઇલ દૂર જાલના^૧ આવ્યા હતા. ગામના બે ભાગ છે. જૂનો અને નવો. જૂનામાં જૂની વસ્તી છે. નવું પાછળથી વસ્યું છે અને તેથી વસ્તી પણ નવી છે. પહેલાં જૂનું જાલના આવે છે. ત્યાં મૂલનાયક શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની મોટી અને સુંદર પ્રતિમાવાળું એક જિનમંદિર છે. સાથે ઉપાશ્રય છે. વસ્તીમાં પાટણથી આશરે બસો વર્ષ પૂર્વે આવીને વસેલા સાળવીવાડાના સાળવી ભાઇઓની વસ્તી છે. અત્યારે તેમાંનાં આઠ દશ ઘર જૈન ધર્મ પાળે છે. બાકીના વૈષ્ણવ થઇ ગયેલા છે.

જૂના જાલના પછી નદી આવે છે. પૂલ ઓળંગીને નવા જાલના અવાય છે. વ્યાપારનું ઘણું મોટું પીકું હોવાથી બહારથી ઘણા કચ્છી-મારવાડી વિગેરે ભાઇઓ આવીને વસેલા છે. સ્થાનકવાસી, તરાપંથી, દિગંબર, તેમજ સ્વેંભૂતિ-પૂજક બધાની વસ્તી છે. સદર બજારમાં આપણું સુંદર મંદિર તથા ઉપાશ્રય આવેલાં છે. મૂલનાયકશ્રી ચંદ્રપ્રભાસ્વામી છે. આપણું પચાશ-પોણેસો ઘર છે. સાધુ સુનિરાન્નેનો અધિકાધિક પ્રચાર થતો રહે તો ક્ષેત્ર ખેડવા તેવું છે.

જાલનાથી નીકળી ૧૫ માઇલ દૂર દેવાળગાંવ રાજા આવ્યા હતા. અહીં આપણું એક સારું જિનમંદિર છે. પાંચ સાત શ્રાવકોનાં ઘર છે. અને તે ઉપર જણાવ્યું તેમ પાટણથી આવેલાં સાળવી લોકોના છે. જે કે અત્યારે તેઓ કોઈ સાળવીનો ધંધો કરતો નથી.

અહીંથી ગાડા રસ્તે નીકળી સિંધખેડ રાજા (કે જ્યાં છત્રપતિ શિવાજીનું મોસાળ હતું, અને અત્યારે પણ જૂના કિલ્લા, મહેલો, મંદિરો, કુંડ વગેરે છે.) વગેરે ગામે થઇને લગભગ ૩૫, માઇલ દૂર લોણાર^૨ ગામે આવ્યા હતા. લોણારમાં આપણી (મારવાડી ભાઇ-

૧ ઉપાધ્યાય શ્રી વિવેકહર્ષ કે જેઓ તપાગચાર્યાય શ્રી આણંદવિમલસુરિજીના શિષ્ય હર્ષાનંદ સુનિના શિષ્ય હતા અને જેમણે આઠથી સો સુધી અવધાન કરીને મહારાષ્ટ્રના સુર્હાનશાહ વગેરે મુસલમાન સુબાઓને રંજિત કરીને અમારીપટલ લખાવી લીધા હતા અને કેદીઓ છોડાવવા વગેરે સુકૃત્યો કર્યા હતાં તેમણે જૈનતકયુક્તિથી આ જાલનામાં દિગંબરાચાર્યને હરાવીને કાઢી મૂકાવ્યા હતા. (જુઓ-મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઇકૃત જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ. પૃ. ૫૬૩)

૨ અહીં ગામની બહાર પાસે જ એક મોટું ચારે બાજુ મોટા પહાડો અને વચમાં જોડો ખાડો હોવાથી કુદરતે જ બની ગયેલું એક જંગી સરોવર છે કે જે લગભગ ત્રણ ચાર માઇલ લાંબું પહોળું

ઓની લગભગ ત્રીશેક ઘરની વસ્તી છે. તેટલી જ લગભગ સ્થાનકવાસીઓની વસ્તી છે. તેરા-પંથીનાં પણ ઘરો છે. અંતરિક્ષા તીર્થ પાસે હોવાથી તેમજ યાત્રાર્થે પધારતા સાધુ મુનિ-રાજોના આગમનથી હોત હીક સંસ્કારી છે. સાધુઓનાં ચોમાસાં પણ થયાં છે.

અહીંથી વિહાર કરી, અમે ડર, માઇલ દૂર આવેલા સિરપુર ગામે આવ્યા કે જ્યાં મહાપ્રભાવી શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિમા બિરાજે છે. જે તીર્થની યાત્રા માટે અમે વર્ષોથી જાંખતા કરતા હતા, અને જે માટે કષ્ટમય પ્રવાસ ખેડીને આવ્યા હતા તેની યાત્રા કરીને અમારો આત્મા જે અતિઆનંદથી વ્યાપ્ત થઈ ગયો તે આનંદાનુભવનું વર્ણન શબ્દોથી કરવું અશક્ય છે. ॥ વાચો વિનિવર્તન્તે ॥ આ શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથતીર્થ સંબંધી વિસ્તૃત વર્ણન હવે પછીના લેખમાં.

આશ્વિન (શારદ) પૂર્ણિમા
સં. ૨૦૦૫, મુ. ચાલાપુર,
(જી. આકોલા)

મુનિરાજ શ્રી મુવનવિજયાન્તેવાસી
મુનિ જંબુવિજય.

હશે. આ સરોવરનું પાણી ખીલકુલ ખારું છે. તેમાંથી પાપકષારો બનાવવામાં આવતો હતો. આ ખારા પાણીને લીધે ગામનું મૂલ નામ લવણાકર હશે અને તેનો કાલક્રમે ઉચ્ચારમાં ફેરફાર થતાં લોણાયર અને પછી લોણાર બની ગયું હશે.

પદ્મ પુરાણના ૪૯ મા અધ્યાયમાં આ ગામનું વિરજતીર્થ રૂપે વર્ણન આવે છે. અને તેમાં જળાબ્ધું છે લવણસુર ત્યાં હજુાયો હતો અને તેના રક્તાનું-લોહીનું સરોવર બની ગયું કે જે ખારું છે, પરંતુ મને આ પૌરાણિક કલ્પના સત્ય લાગતી નથી. મને જે સત્ય લાગે છે તે ઉપર જણાવી દીધું છે.

ગામની બહાર સરોવરના કિનારા ઉપર જ કપિલતીર્થ નામે ઓળખાતું વૈદિકાનું તીર્થસ્થળ છે. સાં પથરની બનાવેલી ગાયની છબીની આકૃતિમાંથી સેંકડો વર્ષોથી ધોધમાર પાણીનો પ્રવાહ સતત ચોવીશે કલાક વહા કરે છે. ગામના બધા લોકો એ પાણીનો ઉપયોગ કરે છે.

આવી ખીજ પણ નાની નાની બે ગોમુખીમાંથી વહેતી ધારાઓ છે. તેમાંની એકની સમીપમાં જિનેશ્વર ભગવાનની જુખરા પાવાણીની મસ્તક દિનાની એક મોટી ખંડિત પ્રતિમા પડેલી તે જોતાં અનુમાન થાય છે કે એક વખત અહીં પણ જોતોની મોટી વસ્તી તથા જિનમંદિરાદિ હશે.

તત્ત્વાવબોધ

(લેખક-આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકન્તરસૂરિજી)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૮ થી ચાલુ)

૧૯

વખત જાય છે તેમ જીવન ટૂંકું થાય છે. ન કરવાનું થાય છે અને કરવાનું રહી જાય છે. બીજાને ઉપદેશ અપાય છે તે જ ઉપદેશ પોતાના આત્માને આપવાની ઘણી જરૂર છે. જેની એવી માન્યતા હોય કે મેં ઘણાંને બુઝવ્યા છે, પણ તેણે કોઈ દિવસ વિચાર્યું છે કે પોતાના આત્માને કેટલો બુઝવ્યો છે. જો તેનો પોતાનો આત્મા બુઝવ્યો ન હોય તો બીજાને બુઝવવાનું કહે છે તે જૂઠું છે. અત્યારે તો કોઈપણ પ્રકારની લાલચથી-દાક્ષિણ્યતાથી મોટા-ઘની પ્રશંસાથી કે દબાણ આદિથી લીલોત્રી આદિ ખાવાપીવાની બાધા કરાવવી, સામાયિક-પડિચ્છમણા-પૂજા આદિની બાધા કરાવવી પછી તે અણુસમજણથી વેઠે જ કેમ ન કરે અને રાગદ્વેષ-મદ-મોહનો દાસ જ કેમ ન હોય, પણ એમ કહેવાય છે અને એમ મનાય છે કે અમે અમુકને બુઝવ્યા છે; તેમાંયે જો આ બધી બાધાઓ પાળનાર તથા સામાયિક આદિ કરનાર જેને પગે ન લાગતો હોય-માનતો ન હોય-નમતો ન હોય તેમજ તેની વાસનાઓ પોષતો ન હોય તેના માટે તે ધર્મઠગ-દુષ્ટરાગી-કપાયી તથા ખોટો ડોળ કરનાર કહેવાય છે. અને જેને નમતો હોય, શુરુપણાની બુદ્ધિ ધારણ કરતો હોય-ધ્રુવજાઓ પૂરી કરતો હોય, રાગ ધરાવતો હોય તેના માટે તે વ્યક્તિ ધર્મિષ્ઠ-વિવેકી-હળવાકર્મી-ઉત્તમ જીવ તરીકે ઓળખાય છે. આજકાળના સમયને બુઝવા-

બુઝવવાની આવી પ્રથા પડી ગઈ છે. બાકી તાર્ત્વિક વૈરાગ્યથી બુઝવું-બુઝાવવું હુમ્મણ થઈ ગયું છે.

સારા અને સાચા ત્યાગ વૈરાગ્ય પંચમકાલ ભક્ષણ કરી ગયો છે. સાચાને પણ ઝાંખા કરી નાખે તેવા ત્યાગ વૈરાગ્યની પ્રગતિ થઈ રહી છે. તેને સાચા પરીક્ષકો ઓળખી શકે છે. બાકી વસ્તુસ્થિતિના અણુબાણ લોળવાઈ જાય છે. તોય છેવટે બનાવટી વસ્તુઓનો ચળકાટ વધુ ન ટકવાથી અણુબાણે પણ ઓળખી જાય છે. ફક્ત વાસના પોષવાના ધંધાને પ્રાયઃ ધર્મ મનાવવાનો પ્રચાર થઈ રહ્યો છે એટલે તે તરફ સમજી માણસો ધ્યાન આપતા નથી તેથી અત્યારે એમ કહેવાય છે કે ધર્મની શ્રદ્ધા ઓછી થઈ ગઈ છે. બાકી સાચા ધર્મની શ્રદ્ધા ઓછી થઈ નથી. સાચા ત્યાગ વૈરાગ્યને બધાય માને છે. વીતરાગ દશાને-સમભાવને બધાય માને છે. પણ પુણ્યલાનંદીપણે સામાયિક, પડિચ્છમણાં, પૂજા કે બીજી કોઈ ધાર્મિક ક્રિયા કરાવવાના બહાના હેઠળ પોતાના ભક્ત બનાવવાના વ્યવસાયને સમજી માણસો ધર્મ માનતા નથી. પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ઉપયોગ કરવા ધર્મના જ્ઞાને પૈસા ભેગા કરી ખાતાં ખોલવા કે શાસનની પ્રભાવનાના જ્ઞાના હેઠળ પોતાના માન પ્રશંસા કે મોટાઈ માટે છ-કાયનો આરંભ સમારંભ કરાવવો તેને પ્રભુની વાણીનો રહસ્ય સમજનાર શાસનનો અનુરાગી સમજી માણસ ધર્મ માનતો નથી. આવા

તત્વાવબોધ.

૧૫૧

માણસને શ્રદ્ધાહીન કે ધર્મની અવજ્ઞા કરનાર કહેવું તે પ્રભુના વચનની અવજ્ઞા કરવા જેવું છે. અત્યારે તો પુદ્ગલદાનંદી જીવોથી ભરમાવેલા પુદ્ગલદાનંદી જગતને ઉપદેશ આપી સમજાવવા કરતાં આત્માથી જીવોએ પોતાના આત્માને ઉપદેશ આપી સમજાવવામાં અત્યંત શ્રેય સમાયેલું છે. જેને માત્ર પાંચે ઈંદ્રિયોના વિષયોની વાસના પોષવી હોય તેને તો અત્યારના પુદ્ગલદાનંદી જીવોએ અખત્યાર કરેલી ઉપદેશની કે સમજાવવાની પદ્ધતિ સ્વીકાર કરવાની જરૂર છે, પણ જેને પ્રભુના સિદ્ધાંત પ્રમાણે પોતાનું શ્રેય સાધ્યું હોય તેને જરાયે જરૂર નથી.

૨૦

માનવ જીવનનું માત્ર કાઠી શકાતું નથી. આપણે ધારીયે ઘણું અને નીકળે થોડું અને થોડું ધારતા હોઈએ તો ઘણું નીકળે, માટે ગમે તેટલું જીવન હોય પણ માનવીએ તો પોતાનું જીવન વાપરીને સમ્યક્ જ્ઞાન-દર્શન-સમભાવ આદિ આત્માના ગુણો ખરીદવાની જરૂર છે. પણ મોહની શીખવણીથી અનુકૂળ વર્ણ-રસ-સ્પર્શ આદિ ખરીદવામાં કીમતી માનવ જીવન વેડફી નાખવું ન જોઈએ. અનાદિ કાળથી સંસારમાં રખડતા જીવને જો ઉત્તમ અને કીમતી વસ્તુ મળી હોય તો તે માનવ જીવન છે. તેને સાચી રીતે જોળખીને તેની કદર કરનાર આત્મા પ્રભુની સાચી સંપત્તિનો વારસાળું છે. સંસારને આંખોથી જોનાર માનવ જીવનનો સફ્ટઉપયોગ કરી શકતો નથી, પણ જ્ઞાનદૃષ્ટિથી જોનાર વિવેકી માનવી સાચો ઉપયોગ સમજી શકે છે અને આત્માને વિપત્તિમાંથી બચાવીને શાશ્વત સુખી બનાવી શકે છે.

૨૧

માનવ જીવન ટૂંકાં અને તેમાંયે અનેક વિઘ્નો-અંતરાયો આવે એટલે માનવી શું કરી

શકે? લોકપ્રવાહમાં તણાઈ જવાથી આત્માનું કશુંયે બની શકતું નથી. જેમ લીખારી બીજને શ્રીમંત બનાવવાનું સાહસ કરે અને તે જેમ મૂર્ખાઈ કહેવાય તેવી રીતે આપણે આત્મસંપત્તિના કંગાલ હોઈને બીજને સાચા શ્રીમંત બનાવવાનો માટે પ્રયાસ કરીએ તે એક પ્રકારની અજ્ઞાનતા કહેવાય. પ્રભુએ બાર વરસ મૌન સેવી આત્મસંપત્તિથી સંપૂર્ણ શ્રીમંત બન્યા પછી જ બીજાઓને આત્મસંપત્તિથી શ્રીમંત બનાવવા માટે પ્રયત્ન કર્યો છે. અત્યારે તો આપણે પ્રભુની પારકી જ્ઞાન સંપત્તિથી શ્રીમંતનો-જ્ઞાની હોવાનો ડોળ કરીએ છીએ. અને એટલા માટે જ કહેવું પડે છે કે શાસ્ત્રકાર આમ કહે છે. પ્રભુ આમ કહે છે.

પુદ્ગલદાનંદી જીવને ઋદ્ધિ ગૌરવતા-રસ-ગૌરવતા-અને શાતા ગૌરવતા ઘણી જ કનડતી હોવાથી ત્યાગી જીવનમાં પણ લોગી ગૃહસ્થને ગમે તેમ વર્તવું પડે છે. એટલે આત્મસંપત્તિ મેળવવા પ્રભુના કહેલા પ્રમાણે વર્તાવું નથી. અને તેથી દ્રવ્ય ચારિત્રની સામગ્રી મેળવવા છતાં પણ આત્માને ચરિત્રશીલ બનાવી વિકાસ સાધી શકતો નથી. મોટે ભાગે જોઈએ છીએ તો પુદ્ગલદાનંદી જીવો શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ, તપસ્યા અને કાંઈક સાધુનો આચાર પાળે છે, તે આત્મદૃષ્ટિથી નહિ પણ ગૃહસ્થોને રાજી કરીને તેમનાથી આહાર, ઉપધિ, પૂજા-સન્માન આદિ મેળવવાને માટે હોય છે. આત્મશુદ્ધિ અને આત્મવિકાસને બાજુનાર સંસારમાં વિરલા જ હોય છે, કારણ કે પ્રથમ તો આત્માને જોળખવામાં જ બધાય ભૂલે છે. એટલે પછી તેની શુદ્ધિ કે વિકાસની તો વાત જ ક્યાંથી હોઈ શકે?

જેમાં એકેન્દ્રિયથી લઈને પંચેન્દ્રિય સુધીના જીવોની વિરાધના થતી હોય એવા કાર્યનો આરંભ કરાવીને તેને ધર્મ કહેવો એ જરા

વિચારવા જેવું છે. પ્રભુની આજ્ઞા શું છે તેનો સારી રીતે વિચાર કરવાથી અત્યારની કેટલીક પ્રવૃત્તિઓમાં અધર્મ હોવા છતાં પણ તેને ધર્મ કહેવો, અને બીજાને તેની શ્રદ્ધા કરાવવા પ્રયાસ કરવો તે એક પ્રકારનું મિથ્યાત્વ કહેવાય છે અને પોતે મિથ્યાત્વ સેવીને પોતાની માન પ્રતિષ્ઠા વધારવા ખાતર બીજાને મિથ્યાત્વ સેવડાવવું તે પ્રભુની આજ્ઞાને લોપવા જેવું છે.

આત્મ ગવેષણા કરનારાઓ ગૃહસ્થોના ભોગોપભોગની વસ્તુઓની ઈચ્છા રાખતા નથી. તેમજ ગૃહસ્થોના માન સન્માનની પણ તૃષ્ણા છોડી દે છે. અને પૈસાવાળાઓને પોતાના અનુયાયી બતાવવાનો મિથ્યા મોહ પણ રાખતા નથી. તેઓ બાણે છે કે અજ્ઞાની ગૃહસ્થને રાજી રાખવા પ્રયાસ કરવાથી કદાચ તે રાગી બની જાય તો તે કાંઈ કર્મની નિર્જરા આપી શકતો નથી કે સદ્ગતિ આપી શકતો નથી. આત્મશુદ્ધિ કે વિકાસ આપી શકતો નથી. પણ તે આત્મશુભાત કરવામાં નિમિત્ત બને છે, કારણ કે તે રાગી બનવાથી આપણી ઈચ્છા પ્રમાણે પૈસા વાપરે છે કે જેથી આપણે પોતાની પ્રશંસા સાંભળી રાજી થઈએ છીએ, જેથી આત્માને અને પ્રભુને અંધારામાં રાખી આત્માને કર્મબંધ અને પ્રભુની આજ્ઞાનું ખંડન કરીએ છીએ.

રાગી થયેલો ગૃહસ્થ પૌદ્ગલિક સુખ ભોગવવામાં સારી અનુકૂળતા કરી આપણે કે જેથી એકાંતે આત્માના શુભોનો ધાત જ થાય. આપણે તો રાગી થયેલા ગૃહસ્થની આવી પ્રવૃત્તિનાં વખાણ કરીને તેને ધર્મના અગ્રેસર તરીકે વખાણીશું. પણ કાંઈક આત્મિક શુભ મેળવવા હોય તો આવી ધમાકોથી કિનારે રહેવામાં જ લાભ છે. બાકી તો જેને જે ગમે તે ખર્ચ પણ સાચાને તો સાચું અને ખોટાને ખોટું માનવું જ પડે છે. યજ્ઞી આપણે હોઈએ કે

બીજા કોઈ હોય પણ માનવું તો યથાર્થ બેઈએ. વસ્તુને જ વસ્તુરૂપે માનવી બેઈએ.

૨૨

સંસારની રચના જ એવી છે કે ઉપરથી જોનારને સાચું સમજાય નહિ. ઉપશમભાવે ઊંડા ઉતાર્યા સિવાય વસ્તુનું તાર્ત્વિક સ્વરૂપ જણાય નહિ. સ્વરૂપથી તો વસ્તુ બદલાય નહિ. પણ સમજણ વગરના જોનારને બદલાતી નજરે પડે છે. જે બદલાય છે તે તાર્ત્વિક નથી. જે તાર્ત્વિક છે તે સ્વરૂપથી નિત્ય છે અને તે જ શ્રદ્ધા છે, કારણ કે તે અસ્થિર અને ક્ષણિક નથી. આત્મા પોતાને ભૂલતો નથી. જો તે પોતાને ભૂલે તો જડ બનવાનો પ્રસંગ આવી જાય અને સ્વરૂપ ભૂંસાઈ જાય. જડ ચેતન બનને બુદ્ધાં છે. બનનેનો સ્વભાવ બુદ્ધો છે. કેવળજ્ઞાનમય ચેતન છે અને પૂરણ ગલનવાળું જડ છે, પણ તે અત્યારે તો બાણવા તથા શ્રદ્ધા કરવા પૂરતું છે. બાકી તો અત્યારે ચેતન તથા જડ બનને અરસપરસ મળીને ઓતપ્રોત થઈને રહ્યાં છે. અનાદિકાળથી બનને એવાં તો ઓતપ્રોત થઈ ગયાં છે કે બનનેને બુદ્ધાં ઓળખવાં સુશ્કેલ છે. જ્ઞાનીઓના વચન સિવાય સ્વતંત્રપણે બનનેને કોઈપણ ઓળખાવી શકતું નથી, માટે જ્ઞાની પુરુષોએ અનુભવ કરીને બતાવેલા માર્ગને અનુસરવાને અત્યારે અત્યંત આવશ્યકતા છે. જ્ઞાનીઓએ કહેલું કહેવામાત્રથી જડ ચેતન પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં આવી શકતાં નથી. સકર્મક જીવો અત્યારે તો કર્મના કાર્યોથી જ ઓળખાય છે. અત્યારે તો જીવને ઓળખાવનાર જડ છે. પુસ્તક, વચન, શબ્દ, મૂર્તિ, શરીર વિગેરે જડની મારફતે જ જીવાદિ તત્ત્વો તથા તેના ધર્મેને જાણવાનું રહ્યું. આત્મા પોતાના શુદ્ધ જ્ઞાનબળથી જડની સહાયતા લીધા સિવાય જાણી શકતો નથી. જડની સહાયતાથી જાણી જ શકે છે; પણ પ્રત્યક્ષ કરી

શકતો નથી, કારણ કે આત્મપ્રદેશો ઉપર કર્મ સ્વરૂપ જડના થર જામી ગયા છે.

મહાઆરંભ તથા પરિચ્છેદ, સંયમની પ્રવૃત્તિઓને ધર્મ માનવા મનાવવા પ્રયાસ આદરવો તે આત્મશુદ્ધિવિકાસનો પૂર્ણ બાધક છે. જ્યાં આરંભ તથા પરિચ્છેદનો આદર હોય છે ત્યાં ધર્મને જરાય અવકાશ નથી. મહિન આરંભી ગૃહસ્થનો આચાર આત્મધર્મનો બાધક છે. મહિન આરંભીનો અત્યંત પરિચય સંયમનો બાધક છે. તેમને રાગી બનાવવાની પ્રવૃત્તિ આદરી, તેમની આત્મશુદ્ધિવાતક ભક્તિથી પ્રસન્ન થયું, અને અન્યને પોતે પ્રભાવશાળી કે પ્રતાપશાળી બનાવી મહોત્કર્ષ કરવો તે પ્રભુના સંયમમાર્ગની દિશાથી વિમુગ્ધ થવા જેવું છે. સંયમની વૃદ્ધિ તથા પુષ્ટિ પ્રભુના વચનોની શ્રદ્ધાપૂર્વક આરાધનાથી જ થઈ શકે છે, પણ અજ્ઞાની જનતાના બહુમાન કે બહુ સેવાભક્તિથી થઈ શકતી નથી. અજ્ઞાની જનતાનું બહુમાન તથા ભક્તિ અસંયમની વૃદ્ધિ તથા પુષ્ટિનું કારણ બની શકે છે. જ્યાં ચોવીસે કલાક અસંયમીઓનો સહવાસ હોય અને અસંયમપોષક પ્રવૃત્તિઓનો આદર થતો હોય ત્યાં સમ્યગ્જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રની છાયા પણ હોતી નથી. ઉચ્ચરવું અને આદરવું બન્ને એક દિશામાં ન વિચરે ત્યાં સુધી માત્ર ઉચ્ચરવાથી આત્માનું કોઈપણ હિત થઈ શકતું નથી. એક કંગાલ માણસ ચક્રવર્તીની કે દેવેન્દ્રની રિદ્ધિ સમૃદ્ધિની તથા સુખની વાતો કરી જાણે કે સાંભળી જાણે તેથી કાંઈ તેનું દરિદ્ર નાશ પામી સુખસંપત્તિનો ભાગી કે ભોગી બની શકતો નથી. તેવી જ રીતે શુદ્ધ આત્માની રિદ્ધિ સમૃદ્ધિ તથા શાશ્વત સુખની વાત કરનાર માન મોટાઈની તૃણાવાળો તથા પાંચે ઈંદ્રિયોના ઢાસ, આત્મસંપત્તિનો કંગાલ, શુદ્ધ આત્માની રિદ્ધિ તથા શાશ્વત સુખનો ભાગી કે ભોગી

બની શકતો નથી. આવો કંગાલ આત્મા શુદ્ધ આત્માની સંપત્તિનું વર્ણન કરી અજ્ઞાની જનતાની પાસેથી માન મોટાઈની તૃણાવાળો હોય છે. સાચી વસ્તુ જાણનાર તથા શ્રદ્ધનાર જ્ઞાની મહાપુરુષ મહારંભના કાર્યને ધર્મ માને નહિ અને મનાવે પણ નહિ. તેમજ પોતાની મહત્વતા બતાવવા અણબાણ છવોને તેવા માર્ગ તરફ દોરે પણ નહિ. જ્યાંસુધી સાચી રીતે શુદ્ધ મેળવે નહિ ત્યાંસુધી તે શુદ્ધતા વિકાશ માટે નિરંતર પ્રયાસ કરે પણ મિથ્યાકંઠર કરીને તેવા શુદ્ધી કહેવડાવવા અજ્ઞાની જનતાને ધર્મના નામે અવળે માર્ગ દોરે નહિ. એવા જ્ઞાની મહાપુરુષો જ પ્રભુના સત્ સંયમ તથા માર્ગને જાળવી રહ્યા છે અને તેઓ જ અનેકશા વંદનને લાયક છે અને એવા પવિત્ર પુરુષોથી જ આપણો આત્મા પવિત્ર બની શકશે.

૨૩

“ઉવસમસારં ચુસામન્નં” આવું વચન કલ્પસૂત્રમાં વાંચ્યું છે તે બરાબર સાચું સમજાય છે. અમણપણું ઉપશમપ્રધાન બતાવ્યું છે. આપશમિકભાવ સિવાય તો એથું શુદ્ધિસ્થાન નથી તો પછી છઠું તો હોય જ ક્યાંથી? ઔદયિકભાવ જ્યાંસુધી હોય ત્યાંસુધી સાચી ક્ષમા માંગી શકાય નહિ. કાષાયોના આવેશોને સમાવ્યા સિવાય તો ઉપશમભાવ આવે પણ નહિ અને તે સિવાય ભાવથી ક્ષમાપના થાય નહિ. ભાવશૂન્ય વચનથી ક્ષમા માગવી અને આપવી તે એક પ્રકારની રૂઢી અને એટલા માટે જ વારંવાર અપરાધો કરાય છે અને ક્ષમા મંગાય છે. ઔદયિક ભાવથી ઔપશમિકભાવમાં આવવાનું નામ ક્ષમા માંગવી તથા આપવી કહેવાય છે. ત્યાં વચનના ઉચ્ચારની આવશ્યકતા હોતી નથી.

પ્રથમ તો આપણે પોતાના આત્માની પાસેથી ક્ષમા માંગવી જોઈએ. તે જ્યાંસુધી ક્ષમા

ન આપે ત્યાંસુધી બીજાની પાસે ક્ષમા માંગવી નકામી છે. આપણે ઐદ્યિકભાવને આધીન થઈને આપણા આત્માને અધોગતિમાં રણડાવીને અને અસદ્દા હુ:ખોમાં નાંખીને પોતાના જ આત્માના મોટા અપરાધી છીએ માટે તેની ક્ષમા માંગવી અવશ્ય કર્તવ્ય છે. જો આપણે પોતાના આત્માની પાસેથી ક્ષમા મેળવશું તો જ વિશ્વના બધાંય પ્રાણીઓ ક્ષમા આપશે, નહિ તો આપણી માંગેલી ક્ષમા કોઈપણ સ્વીકારશે નહિ. પોતાના આત્માની પાસેથી ક્ષમા માંગ્યા પછી પ્રભુની પાસેથી ક્ષમા માંગવાની છે, કારણ કે આપણે પ્રભુના વચનોની ઘણી જ અવગણ કરી છે અને કરીએ છીએ માટે આત્મા પછી પરમાત્માની ક્ષમા માંગવી. બંને તરફથી ક્ષમા મળી જાય તો પછી સંસારના કોઈપણ જીવની પાસેથી ક્ષમા માંગવાનું રહેતું નથી. આત્મા તથા પરમાત્માની પાસેથી ક્ષમા માંગવી એટલે ઐદ્યિકભાવથી ઔપચારિકભાવમાં આવી જવું. ઐદ્યિકભાવથી અપરાધી થવાય છે અને ઔપચારિકભાવથી નિરપરાધી રહેવાય છે. જ્યાંસુધી

આપણે ઉપશમભાવમાં રહીએ છીએ ત્યાંસુધી પ્રભુના વચનોનું-પ્રભુનું તથા આત્માનું બહુ જ માન કરી છીએ તેથી આપણે અપરાધી બની શકતા નથી. પ્રભુના વચનોનું બહુમાન કરનાર પ્રભુનું બહુમાન કરે જ છે. અને પ્રભુનું બહુમાન કરનાર આત્માનું બહુમાન બળવે જ છે તેથી તે અપરાધથી મુક્ત હોય છે. અને નિરાપરાધીને જન્મ-જરા-મરણનો ભય હોતો જ નથી.

સકર્મક આત્મા મોહના દળાણથી ઐદ્યિક ભાવમાં આદ્યો બદ્ય છે. છતાં તે જો સાવધ રહીને પોતે ભૂલે છે એવી શ્રદ્ધાવાળો હોય તો તે અક્ષય અપરાધી થતો નથી અર્થાત્ તેને પરમાત્મા તથા આત્મા તરફથી ક્ષમા તરત મળી જાય છે, કારણ કે તે જડાસક્તિપણે પોતે કરે છે તે ઠીક કરે છે અને આત્માને આનંદ તથા સુખ આપવાને કરે છે એમ માનતો નથી; પણ ઐદ્યિકભાવની પ્રણયતાને લઈને અનિચ્છાએ પણ ઐદ્યિકભાવના બળાત્કારથી તણાઈ છે એટલે પ્રભુની તથા આત્માની ક્ષમા માંગવાનો અધિકારી છે અને તેને ક્ષમા મળી જાય છે.

ફાલનાખાતે ભરાએલ શ્રી જૈન શ્વે. કોન્ટ્રન્સના ૧૭મા અધિવેશન પ્રસંગે

હર હર બનેવાલે—(એ રાગ)

મીજમાન ઓ હમેરે, હર હર સે આનેવાલે;

મીજમાન ઓ હમેરે.

શાણે ચતુર બન કે, દીલ કે દુલેરે આના;

નૈયા તુફાન પર હે, નાવિક બન કે આના.

હર હર૦ ૧

ઘેરી હે રેન અંધેરી, તુમ ચાંદ બન કે આના;

વેરાન હુધ હે વાડી, જલ કે કુવારે આના.

હર હર૦ ૨

ઇશ્વર કે સુત કોન્ટ, અધ્યક્ષ બન કે આના;

લાલ કે સુત કેરતૂર, ફાટક ખોલો દીલ કી.

હર હર૦ ૩

વહાલ તું વીર કે બંદા, વીર ધર્મ કો શીખાના;

અબ રેન રહી હે થેરી, લાંબી મજલ કો જાના.

હર હર૦ ૪

ફાલના કુલના કુલના, એ કામ તેરા બના;

‘વૈરાટી’ વીરક ખ્યારે, બીડા કે નિંદ આના.

હર હર૦ ૫

ઝવેરી મૂલચંદ આશારામ વૈરાટી.

અપરનામક મુનિવરો.

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડિયા એમ. એ.)

મારે કેષ લેખ લખવાનો પ્રમંગ આવે છે ત્યારે એને સંપૂર્ણ ન્યાય અપાય તે માટે હું પ્રયાસ તો જોડેલો અને તેટલો કરું છું, પણ કેટલીક વાર મને પૂરેપૂરી સફળતા મળતી નથી. બધી જ જાતની માહિતી મળી રહેતી નથી. આવો એક તાજો દાખલો તે “અપરનામક મુનિવરો” એ નામનો લેખ છે. આ લેખ લખી ટપાલમાં રવાના કરવા મેં મારા એક પુત્રને મોકલ્યો અને તે ટપાલ-પેટી સુધી તો પહોંચ્યો પણ નહિ હોય એવામાં આ લેખ માટેનું એક નામ અયાનક નજરે પડ્યું. થોડી વાર અગાઉ નોંધી રાખેલું એક નામ યાદ આવ્યું. બીજે દિવસે “પૂરવણી” કે “અનુલેખ” તરીકે આ બાબત તંત્રીજીને લખી મોકલવા વિચાર કર્યો. એવામાં જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ જોવાનું કારણ મળ્યું અને એમાં અપાયેલી “જૈન ગ્રંથકારો, લેખકો, સૂરિઓ આદિની અનુક્રમણિકા” તરફ મારું લક્ષ્ય ગયું. એમાં અપરનામોની નોંધ હશે એવો વિચાર રકુર્યો. પ્રથમ લખેલા લેખની કાચી નોંધ જોતાં કેટલાંક નામો એમાં ઉમેરવા રહી ગયાનું જણાયું. આ અપૂર્ણતાને દૂર કરવા પ્રથમ લેખ છપાય છે તે પૂર્વે એના અનુસંધાનમાં આ લેખ લખ્યું છું. આશા છે કે હવે બાગે જ નોંધપાત્ર અધિક નામોનો ઉલ્લેખ કરવો રહી જતો હશે. તેમ છતાં જો એમ જ હોય તો આ વિષયને પરિપૂર્ણ બનાવવા માટે એ જોમતી જાણમાં હોય તેમને એ સૂચવવા હું વિનવું છું. દિગંબર ગ્રંથકારો વિષે હું સ્વતંત્ર લેખ આગળ ઉપર લખવા વિચાર રાખું છું એટલે અહીં તો એ વિષે સૂચન પૂરતી જ નોંધ છે.

(૧) કુમુદચન્દ્ર-સિદ્ધસેન દિવાકર.

કલ્યાણમહિરસ્તોત્રના કર્તા કુમુદચન્દ્ર છે એમ એના અંતિમ પદ્મ જોઇને અનુમનાય છે. આ કુમુદચન્દ્ર તે જ સિદ્ધસેન દિવાકર એમ કેટલાક માને છે. પ્રભાવકચરિત કરતાં કોઇ પ્રાચીન કૃતિ આ બાબતનું સમર્થન કરતી હોય તો તે જાણમાં નથી. સિદ્ધસેને બીસ બીસીઓ રચ્યાનું મનાય છે. એમાં ન્યાયાવતારનો સમાવેશ કરવાનો છે કે નહિ તે જાણવું બાકી રહે છે. આજે તો આને ન જાણતા ૨૧ બીસીઓ જ મળે છે. એટલે બાકીની નાશ પામી હશે. સિદ્ધસેનનો સમય એક વિવાદાસ્પદ વિષય છે. કેટલાક એમને છેક ઈ. સ. ના છઠ્ઠા સદીમાં થયેલા માને છે તો કેટલાક એને ઈ. સ. ની પ્રથમ શતાબ્દીમાં થયેલા ગણે છે. હું તો એમ માનું છું કે ઈ. સ. ની પાંચમી સદી પછી એઓ થયા નથી.

(૨) ભદ્રકીર્તિ=અપ્પભટ્ટિસૂરિ (વિ. સં. ૮૦૦-૮૯૨)

પ્રભાવકચરિતને આધારે આ સમીકરણ હું આપું છું. વિશેષમાં અપ્પભટ્ટિસૂરિની તારાગણ નામની જે કૃતિનો અહિં ઉલ્લેખ છે તે હજી સુધી કોઈ રચયેલી મળી નથી તો તેની તપાસ થવી ઘટે એમ સૂચવું છું. અપ્પભટ્ટિસૂરિનો જન્મ વિ. સં. ૮૦૦ થયો હતો અને એઓ વિ. સં. ૮૯૨માં સ્વર્ગે સિધાબ્યા હતા.

(૩) અમૃત=આમ્રદેવસૂરિ

જૈ. સા. સં. ઇ. (પ. ૨૧૮) પ્રમાણે ‘વડ’ગચ્છના ઉદ્યોતનસૂરિના શિષ્ય અમૃત તે આમ્રદેવસૂરિ છે.

એમના શિષ્ય નેમિચન્દ્રે વિ. સં. ૧૧૨૬માં ઉત્તરજન્યણુ ઉપર સુખબોધા નામની ટીકા રચી છે.

(૪) વસંત=વીરગણિ=સમુદ્રધોષસૂરિ.

‘ચન્દ્ર’ ગચ્છ યાને ‘સરવાલ’ ગચ્છના ઇશ્વર-ગણિને વીરગણિ નામે શિષ્ય હતા. આ વીરગણિએ દાહોદમાં વિ. સં. ૧૧૬૬માં પિંડનિબળુત્તિ ઉપર સંસ્કૃતમાં ‘વૃત્તિ’ રચી છે. એમાં એમણે પોતાની પૂર્વાવસ્થાનો પરિચય આપ્યો છે. સાથે સાથે એમનું અપરનામ સમુદ્રધોષસૂરિ હોવાનું સ્પષ્ટ છે. એકો વર્ષમાન અને શ્રીમતીના એઓ પુત્ર થાય છે. ‘સંસારી’ અવસ્થામાં એમનું નામ વસંત હતું.^૨

(૫)રામચન્દ્ર=વાદીદેવસૂરિ (વિ. સં. ૧૧૪૩-૧૧૨૬).

વિ. સં. ૧૧૫૨માં નવ વર્ષની વયે દીક્ષા લેનાર વાદી દેવસૂરિ સુનિચન્દ્રસૂરિના શિષ્ય થાય છે. આ વાદીએ પ્રમાણુનયતત્ત્વાલોક રચી એને સ્વાદ્વાદ-રત્નાકર નામની ટીકાતરે વિભૂષિત કર્યો છે. તેમ કરતાં એમને પ્રમેયકમસમાર્ત^૩ ઉપયોગી થઇ પડ્યો હોય એમ લાગે છે.

(૬) પ્રમોધમૂર્તિ-જિનપ્રમોધસૂરિ.

‘ખરતર’ ગચ્છના પ્રમોધમૂર્તિએ કાતાન્ત્ર વ્યાકરણ ઉપર દુર્ગપદપ્રમોધ નામની ટીકા વિ. સં. ૧૩૨૮ માં રચી છે. આ ગ્રન્થકાર પાછળથી જિન-પ્રમોધસૂરિ તરીકે પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા છે.

(૭) ધર્મસુન્દરસૂરિ-સિદ્ધસૂરિ.

‘સૂરિ’ અવસ્થામાં એ નામે ઝોળખાતા આ આચાર્યે વિ. સં. ૧૫૩૧ માં શ્રીપાલનાટકંગત રસવતીવર્ણન રચ્યું છે, આ કોઈ સ્થળેથી છપાયું હોય એમ જણવામાં નથી.

૧ આ વૃત્તિ અપ્રસિદ્ધ હોય એમ જણાય છે. જો એમ જ હોય તો એ સત્તર છપાવવી જોઈએ.

૨ જુઓ ભા. પ્રા. સં. મં. તરફથી છપાયેલું મારું હસ્તલિખિત પ્રતિઓનું વર્ણનામક સૂચી-પત્ર (D C J M Vol. 17, pt. 3, p. 486).

(૮) બ્રહ્મમુનિ-ચિનથદેવસૂરિ.

પાર્શ્વચન્દ્રસૂરિના શિષ્ય તે બ્રહ્મમુનિ. એમણે વિ. સં. ૧૫૬૩ માં સુસદયોપાધ અને વિ. સં. ૧૫૬૭ માં ચાર પ્રત્યેકયુદ્ધ ચોપાઈ રચી છે. ત્રિશેષમાં એમણે જામુદીવપણુત્તિ ઉપર સંસ્કૃતમાં વૃત્તિ રચી છે.^૧ આ વૃત્તિ પ્રસિદ્ધ થતી થતે.

(૯) વાનર ઋષિ-વિજયવિમલ.

વાનર ઋષિ ‘તપ’ ગચ્છના આનંદવિમલસૂરિના નિદાન શિષ્ય થાય છે. એમણે લગભગ પચાસેક વર્ષ સુધી જૈન સાહિત્યની સેવા કરી છે. એમણે વિ. સં. ૧૧૨૨ પહેલાં ગચ્છાચાર ઉપર સંસ્કૃતમાં ટીકા રચી છે. એમણે વિ. સં. ૧૬૩૪માં આ આગમ ઉપર વિસ્તારપૂર્વક સંસ્કૃત ટીકા રચી છે. આ ઉપરાંતની એમની કેટલીક કૃતિઓ નીચે મુજબ છે:-

(૧) ભાવપ્રકરણ

(૨) ભાવપ્રકરણની સ્વોપગ વૃત્તિ વિ. સં. ૧૬૨૩

(૩) બોધોદયસત્તા પ્રકરણ

(૪) બોધોદયસત્તાની અવચૂરિ

(૫) તંદુલવેયાત્રિપતી અવચૂરિ વિ. સં. ૧૬૫૫ પહેલાં

(૬) જિનેન્દ્ર-અનિદ્ધારિકાની અવચૂરિ

(૭) ઉસાધારણ જિન સ્તવની ”

(૮) યગધેવૃદ્ધિત્રિમંગીની ” વિ. સં. ૧૬૬૨

(૯) પપડિલેહણાકુચ

(૧૦) ધનહર્ષ-સુધનહર્ષ.

વિ. સં. ૧૬૫૩ માં ધનહર્ષે તીર્થમાલા-

૧ જુઓ D C J M (Vol. XVII, pt. 1, p. 239).

૨ આ ઉપરથી વાનર ઋષિના શિષ્ય વિશાલ-સૂરિ નાગપુર(નાગોર)માં વિ. સં. ૧૬૫૫ માં સંક્ષેપ કર્યો છે. જુઓ જૈ. સા. સં. ૪. (૫. ૫૮૪)

૩ આના કરતાં જ્યાનંદસૂરિ છે.

૪ આ હર્ષકુલગણિની રચના છે.

૫ આમાં અઢાવીસ ગાથા છે.

સ્તોત્ર રચ્યું છે. વિ. સં. ૧૬૭૭ માં કોષ કૃતિ રચનાર મુખનદર્ષ તે આ છે એમ જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૮૫૨) જોતાં જણાય છે.

(૧૧) જગમાલ-જગન્મલ.

જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૫૮૪) માં કહ્યું છે કે વિજયદાનસૂરિના શિષ્ય જગન્મલ(જગમાલ)ના શિષ્ય છુદ્ધિનિજ્યે વિ. સં. ૧૬૬૦ માં ચિત્રસેન-પદ્માવતી-કથા રચી છે.

દામોદર-દયાસાગર.

જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૦૭) પ્રમાણે દામોદરનો કાવ્યકાલ વિ. સં. ૧૬૬૫ થી ૧૬૬૬ નો છે.

(૧૨) ખીમાવિજય-ક્ષમાવિજય.

વિ. સં. ૧૭૦૭ માં ખીમાવિજયે પદ્મજો-સવણાકર્ય ઉપર ટખો રચ્યો છે. જુઓ જો. સા. ઇ. (પૃ. ૬૬૨) ખીમાવિજય એ ગુજરાતી નામ છે. અને ક્ષમાવિજય સંસ્કૃત છે.

(૧૩) જયરંગ-જેતસી.

જયરંગનો કાવ્યકાલ વિ. સં. ૧૭૦૦ થી ૧૭૨૧ નો છે એમ જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૬૪) માં ઉલ્લેખ છે. પૃ. ૮૪૩ માં આ મુનિ 'ખરતર' ગચ્છના હોવાનો તેમજ એમનું ખીજું નામ જેતસી હોવાનો નિર્દેશ છે.

(૧૪) મેરલાલ-માહાવજી

મેરલાલે કોષ કૃતિ વિ. સં. ૧૭૦૫માં રચી છે. જુઓ જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૬૪).

(૧૫) ધર્મવર્ધન-ધર્મસિંહ.

ધર્મવર્ધનનો કાવ્યકાલ જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૬૪) પ્રમાણે વિ. સં. ૧૭૧૬ થી ૧૭૫૭ નો છે. એમણે વિ. સં. ૧૭૧૬ માં ૧૯ વર્ષની લઘુ વયે શ્રેણિક-ચોપાઈ રચી છે. એમણે વિ. સં. ૧૭૩૬ માં વીર-લક્ષ્મીમર રચ્યું છે અને એને સ્વોપચ વૃત્તિથી અલંકૃત કર્યું છે. આનું સંપાદન મેં કર્યું છે.

એમની અન્ય કૃતિઓનો ઉલ્લેખપૂર્વકનો એમનો વિશેષ પરિચય મેં “ શ્રી લક્ષ્મીમરસ્તોત્રની પાદપૂર્તિ-૩૫ કાવ્યસંગ્રહ ” (દ્વિતીય ભાગ) ની પ્રસ્તાવના (પૃ. ૧૬-૨૧) માં આપ્યો છે, ધર્મવર્ધન તેમજ ધર્મસિંહ નામના ખીજા મુનિવરો વિષે પણ મેં અહીં નિર્દેશ કર્યો છે.

(૧૬) લાલવર્ધન-લાલચંદ.

લાલવર્ધનનો કાવ્યકાલ વિ. સં. ૧૭૨૩ થી ૧૭૭૦ નો છે. એમણે વિ. સં. ૧૭૨૮ માં લીલાવતી-રાસ રચ્યો છે.

(૧૭) હીરાણુક-હીરમુનિ.

જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૬૪) માં આ સમી-કરણ અપાયું છે. સાથે સાથે હીરાનંદનો કાવ્યકાલ વિ. સં. ૧૭૨૭ થી ૧૭૪૪ નો નોંધાયો છે.

(૧૮) કુશલસાગર-કેશવ.

વિ. સં. ૧૭૪૫ માં કુશલસાગરે કોષ કૃતિ રચ્યાનો અને એનું ખીજું નામ કેશવ હોવાનો ઉલ્લેખ જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૬૫) માં છે.

(૧૯) ભાવરત્ન-ભાવપ્રભસૂરિ.

આ ‘ પૌર્ણમિક ’ ગચ્છના મુનિરત્નનો કાવ્યકાલ વિ. સં. ૧૭૬૬ થી ૧૭૬૬ નો છે એમ જો. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૬૫) માં ઉલ્લેખ છે, પરંતુ મારી સમજ પ્રમાણે એમણે વિ. સં. ૧૭૫૬ માં ઝાંઝરિયા મુનિવરની સજ્જાય રચી છે. એમની કૃતિઓની નોંધપૂર્વક એમનો વિરત્ત પરિચય મેં ‘ જોડેન ધર્મવર-સ્તોત્રાદિની મારી સંસ્કૃત પ્રસ્તાવનામાં આપ્યો છે. એટલે અહીં હું ફક્ત એમની કૃતિ નેમિલક્ષ્મીમરનો જ ઉલ્લેખ કરું છું કે જેનું (સ્વોપચ વૃત્તિ સહિત) સંપાદન મેં કર્યું છે.

૧ પૃ. ૨૨-૨૪ માં ભાવરત્ન ઉર્ફે ભાવપ્રભસૂરિ વિષે કેટલીક બાજતો મેં નોંધી છે.

૨ ખીજા બે કૃતિઓ તે ગાથાલિકાર્થ અને સલાચમકાર છે.

જૈન સાહિત્ય ગ્રંથોના પ્રકાશનો અને સંપાદનો કેવા હોવા જોઈએ ?

ભારતીય વિદ્યાભુવન સુંગઢ તરફથી શ્રી ડાહ્યાદેવ સિંધિ, જૈન ગ્રંથમાળાના ગ્રંથાંક નં. ૨૦ મણકા તરીકે “ ન્યાયાવતાર વાત્તિક વૃત્તિ ” મૂળ ગ્રંથ છપાયેલ છે, તેની સમાલોચના અમદાવાદથી પ્રકટ થતાં “ પ્રબ્ધ-ખંધુ ” પેપર અંક ૫૩, તા. ૧૨-૨-૫૦ માં પડિત બેચરદાસે કરેલી અમારા વાંચવામાં આવી છે. અમે તેની સંક્ષિપ્ત હકીકત લઈ આ લેખ લખીએ છીએ. “ તેનાં મૂળ કર્તા પૂર્ણતદ્વગચ્છીય શ્રી શાંતિસૂરિ છે. આ ગ્રંથના સંપાદક દલસુખભાઈ માલવણીયા છે. (જેઓ હાલ બનારસ હિન્દુ વિશ્વ વિદ્યાલયમાં જૈન શાસ્ત્રોના પડિત પ્રધાનનો હોદ્દો ધરાવે છે.) સમાલોચનાકાર પોતે કરેલી સમાલોચનામાં જણાવે છે કે-પ્રથમ સંપાદનકાર દલસુખભાઈએ તે ગ્રંથમાં પ્રથમ પોતાનું વક્તવ્ય વિદ્વત્તાભરી રીતે સ્કુટ કરેલ છે. પછી પરિચય, ટિપ્પણો,

પરિશિષ્ટો, ઉપયોગમાં લીધેલી પ્રતિઓનો પરિચય, પ્રતિઓનું વર્ગીકરણ, લિપિબ્રમ વગેરેને લગતી હકીકતો પા. ૧ થી પા. ૧૫૧ સુધી પ્રસ્તાવનામાં આપેલ છે તે વર્તમાન સંપાદકોને મન પર લેવા જેવું અને માર્ગ-દર્શન કરાવનારું છે. ”

“ વક્તવ્ય, પ્રસ્તાવના વગેરે સર્વ વાંચતાં આ ગ્રંથ ઉપર સંપાદકમહાશયે સુવર્ણ કલશ ચડાવ્યો છે, કે જે કાર્ય પૂર્ણ ખંતીલું અને વિદ્વત્તાભરી રીતે કરવામાં આવેલું છે, સાહિત્યના રસિકો અને વિદ્વાનોને વાંચવા જેવું છે. વળી સમાલોચનાકાર જણાવે છે કે “ ધણાએ પુસ્તકોનાં પ્રકાશનો, આચાર્ય મહારાજાઓ, મુનિરાજો, ગૃહસ્થો તૈયાર કરી કે નવા બનાવી પ્રકાશન કરે છે, અને તેની પાછળ જૈનોના હિતરે રૂપિયા ખર્ચાય છે અને ધૂનમાં ને ધૂનમાં ગમે તેવા ગ્રંથો પણ પ્રકાશિત થાય છે

(૨૦) ઉદયસાગરસૂરિ-જ્ઞાનસાગર.

વિ. સં. ૧૭૮૬ થી ૧૭૮૭ સુધી સાહિત્ય-ક્ષેત્રમાં ક્ષણો આપતાર જ્ઞાનસાગરસૂરિ ખતનાં ઉદય-સાગરસૂરિ તરીકે પ્રસિદ્ધિ પામ્યા. એઓ ‘ અંચળ ’ ગચ્છમાં થયા છે.

આમ અહીં વિક્રમનો ૧૮ મો સૈકા પૂરો થાય છે એટલે એ પછી થયેલા ગ્રંથકારો વિષે વિશેષ ન લખતા એટલું જ કહીશ કે વિ. સં. ૧૮૦૭ માં ૧૧ સર્ગમાં ગૌતમીય-મહાકાવ્ય રચનારા રૂપ-ચન્દ્રનું બીજું નામ રામચિંજય છે. અને એમનો ગચ્છ ‘ ખરતર ’ છે.

આજકાલ જે મુનિઓ છે તેમાંના ધણાખરા બૂરેરાયણ ઉર્ફે મુનિ યુદ્ધિવિજયના સંતાનીય છે. ‘ પંજબકેસરી ’ તરીકે ઓળખાવાતા આત્મારામજીનું

બીજું નામ વિજયાવંદસૂરિ છે અને કર્પૂરવિજયનું નામ ચિદાવંદ છે.

અંતમાં ‘ વાયડ ’ ગચ્છના અમરચન્દ્રસૂરિ તે અમરપડિત, ‘ ખરતર ’ ગચ્છના આણંદ તે આણંદવર્ધન, આન્નદેવસૂરિ તે અન્નદેવસૂરિ, ‘ કોંકા ’ ગચ્છના ખોડીદાસ તે ખોડાણ, જસવંતસાગર તે યશસ્વત્સાગર અને ‘ રાજ ’ ગચ્છીય સાગરેન્દુ તે સાગરચન્દ્ર એમ નામાંતરો છે ખરાં, પરંતુ આવા નામો પૈકી કેટલાંક સંક્ષેપ કરવાની વૃત્તિને આભારી છે, કેટલાંક ગુજરાતી નામને બદલે સંસ્કૃત નામ રજૂ કરવાના કે એથી ઉલટી રીતે વ્યવહાર કરવાના વલણને આભારી છે અને કાઈ કાઈ એક શબ્દને એનો પર્યાય સ્થપવવાની રીતિને આભારી છે. એટલે એ નોંધવાથી વિશેષ શો લાભ ?

પરંતુ આ અંથ જોતાં તે એક પણ અંથ આવી સરસ રીતે સંપાદિત થયેલો નથી, એટલું જ નહિ પરંતુ જૈન, જૈનેતર વિદ્વાનો કે જૈન સમાજને ઉપયોગી થાય કે જોનો પ્રચાર પાંડિ-તોમાં થયો હોય તેવો એક પણ અંથ પ્રકાશન નથી થયો, પરંતુ (માત્ર અપવાદ તરીકે એક વસુદેવ હિંડી) એટલે કે **શ્રી વસુદેવ હિંડી અંથ એક માત્ર અપવાદરૂપ છે** ” વગેરે સમાલોચનાકાર તે પત્રમાં કરેલી સમલોચનામાં જણાવે છે. (વિશેષ જાણવા માટે વાંચો ઉપરોક્ત તારીખનો પ્રભાવંધુ અંક).

એટલે કે **શ્રી વસુદેવ હિંડી** મૂળ અને અનુવાદ બંને અંથો આ સમાલોચનાકારે જોયાં હોય તેમ જણાય છે, તેમજ અમોને પણ તેનું પ્રકાશન બધી રીતે સુંદર થયેલ છે તેમ જણાયેલ છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો, સાહિત્યકારોએ પણ આ બંને અંથના ભારોભાર વખાણ, અભિપ્રાય, સમાલોચના વગેરે પત્રોદ્વાર કરેલા છે. આ અંથ ભાવનગરની **શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા** તરફથી પ્રગટ થયેલ છે. તેમના તરફથી પ્રગટ થતાં **આત્માનંદ પ્રકાશ** માસિકનાં વાચકોએ જોયેલું પણ હશે જેથી તે સભા ધન્યવંદને પાત્ર છે. વળી સાંભળવામાં આવ્યું છે કે આ સભા તરફથી **“શ્રી દ્વાદશારનચક્ર”** નામનો ન્યાયનો મૂળ અંથ જે શુભારે અઢાર હજાર શ્લોકપ્રમાણ છે, તે તૈયાર થાય છે, તેનું સંશોધન કાર્ય વિદ્વાત-ભરેલી રીતે સાક્ષરોત્તમ મહાત્મા **શ્રી પૂણ્યવિજયજી** મહારાજને કરેલ છે, અને તે ન્યાયના અંથની વધુ સિદ્ધિ અને પ્રમાણભૂત બનાવવા આચાર્ય **શ્રી સિદ્ધિસૂરીશ્વરના** સુ. પ્રશિષ્ય **વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી જંબૂવિજયજી** મહારાજને તપાસ કરવા **શ્રી પૂણ્યવિજયજી** મહારાજે સોંપેલ છે, જેનું સંપાદન કાર્ય પૂર્ણ થવા આવ્યું છે, અને થોડા વખત પછી તેનું

પ્રકાશન કાર્ય શરૂ થશે. એ ન્યાયનો અદ્વિતીય અને અનુપમ અંથ સંપાદન અને પ્રકાશન કાર્ય ઉત્તમ રીતે થશે તેમ જાણવામાં આવ્યું છે, તેનું સંપાદન કાર્ય બંને સાક્ષરોત્તમ વિદ્વાન મુનિરાજોના શુભ પ્રયત્નને આભારી છે. તેની ખાત્રી થવા માટે અગાઉ **શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ** માં નયચક્રના બાર આરાના નામ સાથેનો ફોટો અને પરિચયના કેટલાક લેખો વિદ્વાન **શ્રી જંબૂવિજયજી** મહારાજે વિદ્વાતભરી રીતે લખેલા પ્રકાશન થયેલા છે તે વાંચકોના ધ્યાનમાં પણ હોવું જોઈએ, તેથી સામાન્ય રીતે માનવાને કારણ મળે છે કે વસુદેવ હિંડી મૂળ અને અનુવાદોના સંપાદનો અને પ્રકાશનો જેમ ઉત્તમ રીતે પ્રશંસાપાત્ર થયેલાં છે તેમ આ દ્વાદશારનચક્રસારનું પણ સંપાદન કાર્ય અને પ્રકાશન કાર્ય અનુપમ બનશે, તેમાં શંકાને સ્થાન નથી; જેથી આ વસુદેવહિંડીનો મૂળ અને અનુવાદ કે એકલો અનુવાદ વિદ્વાનો, સાહિત્યરસિકો અને ઐતિહાસિક તેમજ કથા સાહિત્યપ્રિયને વાંચવા ભલામણ કરે છું.

સાક્ષરવર્ચ **શ્રી પૂણ્યવિજયજી** મહારાજ જેમ આ ઉત્તમ અંથના સંશોધક છે તેમ આગમો કે સાહિત્યના અંથોના પણ સંશોધક છે. વળી સાહિત્યકાર, જૈનશાસ્ત્રો અને આગમોના નિષ્ણાત, લેખક, વક્તા, સાક્ષર વિગેરે હોવાથી તેઓશ્રીના સંશોધનના ઉત્તમ પ્રયત્નવડે **શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા** તરફથી પ્રગટ થયેલા અંથોથી સર્વ કોઈ સુપરિચિત છે, તેથી સાક્ષરશરોભણ વિદ્વાન **શ્રી પૂણ્યવિજયજી** મહારાજ આજે તે રીતે સમાજ ઉપર મહા ઉપકાર અને સાહિત્ય-જ્ઞાનભક્તિ કરી રહેલા છે. તેમજ ન્યાયવેત્તા, ઐતિહાસિક સાહિત્યનિષ્ણાત **શ્રી જંબૂવિજયજી**એ પણ આ ન્યાય અંથ માટે અમૂલ્ય લોગ આપી જૈન સમાજ ઉપર મહા ઉપકાર તથા સાહિત્ય-

સેવા કરી છે. આવા વિદ્વાન મુનિરાજે જૈન સમાજમાં હોવાથી જૈન સમાજ પણ ભાગ્ય-શાળી છે.

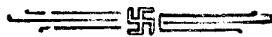
ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા પૂર્વાચાર્યકૃત વિવિધ સાહિત્યના મૂળ ગ્રંથોનું મૂળ અને અનુવાદરૂપે પ્રકાશન ઘણા વર્ષોથી કરી રહેલ છે, અને તેને માટે તે સભાની પણ પ્રશંસા થઈ રહેલ છે. હાલમાં છેલ્લો અનુવાદ ગ્રંથ ત્રેવીશમા ભગવંત શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર જુદી જુદી અવસ્થાઓના ફોટાઓ સાથે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે, તેને માટે શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશમાં આવતાં તે ગ્રંથના સુંદર અભિપ્રાયો, તેના સંપાદક સભાના મુખ્ય સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસભાઈની પ્રશંસા સાથે ગ્રંથની સુંદરતા અને સંપાદન માટે પ્રશંસા થઈ રહેલ છે. તે વાચક વર્ગના ધ્યાનમાં પણ હોવું જોઈએ. જેમને

સુકૃતની લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થયેલી હોય, જ્ઞાનભક્તિના કાર્ય પર પ્રેમ હોય કે ભક્તિ કરવી હોય એ રીતે ભક્તિ કરી કલ્યાણ સાધવું હોય, તેવા જૈન બંધુઓએ આવા પૂર્વાચાર્ય મહારાજની કૃતિના આવા દેવાધિદેવના અનુપમ ચરિત્રોનું પ્રકાશન સભા મારફત કરાવી મનુષ્યજન્મનું સાર્થક કરવા જેવું આ એક ઉત્તમ કાર્ય છે એમ અમે માનીએ છીએ. અમે તે માટે આ સભાને ધન્યવાદ આપવા સાથે તેવા સુંદર અનેક પ્રકાશનો તેના સંપાદકો, કાર્યવાહકો વગેરે બંધુઓ દીર્ઘાયુ થઈ કરવા ભાગ્યશાળી થાય તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ડાહ્યાલાલ ક. ત્રિવેદી બી. એ.

હોડમાસ્તર

શેઠ શ્રી ત્રિભોવનદાસ ભાણુજી જૈન કન્યાશાળા
ભાવનગર.

અમારા પ્રકાશિત સાહિત્ય ગ્રંથો અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર માટેના અભિપ્રાયો.

અમારાવતી: મહા વદી ૫, સં. ૨૦૦૬

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના કાર્યવાહકો: યોગ્ય-ધર્મલાલ.

તમારી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા પ્રાચીન સંસ્કૃત-પ્રાકૃતાદિ ભાષાના ગ્રંથોનું ઉચ્ચકક્ષાના સંપાદનપૂર્વક વર્ષોથી જે પ્રકાશન કરી રહી છે તે જદલ તમારી સભાને જેટલા ધન્યવાદ આપું તેટલા ઓછા છે. સભાએ પ્રગટ કરેલા ગ્રંથો થોડા જ વર્ષોમાં મહોં-માગી કિંમતે પણ મળવા દુર્લભ થઈ પડે છે એટલા માત્રથી પણ જણાઈ આવે છે કે શ્રી આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન ફેટલું વિશિષ્ટ ગૌરવવંતું અને કિંમતી છે.

ઘણા આનંદની વાત તો એ છે કે તમારી સભા વિદ્વજ્જનસેવ્ય સંસ્કૃત-પ્રાકૃત ગ્રંથોના પ્રકાશનથી જ અટકી ગઈ નથી, પરંતુ સર્વ સામાન્ય જનતામાં પણ ધાર્મિક જ્ઞાનનો, સંસ્કારોનો અને ભાવનાનો અધિકાધિક વ્યાપક પ્રચાર થાય તે માટે તીર્થંકર દેવ આદિ શાસનની વિભૂતિઓના જીવન-ચરિત્રાત્મક તથા તત્વજ્ઞાનાત્મક અનેક પ્રાચીન કિત્ત કિત્ત ગ્રંથોનો શુજરાતી ભાષામાં અનુવાદ કરીને પણ પ્રતિવર્ષ પ્રગટ કર્યે જ જાય છે. તેમાં પણ તમારા શુજરાતી અનુવાદોમાં હમણાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુજીના ચરિત્રના અનુવાદે તો ખરેખર કળશ ચઢાવ્યો છે. તેમાં આવતું શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનું વિસ્તૃત ચરિત્ર ખરેખર આનંદદાયક છે જ, પણ સાથે ભગવાનના કિત્ત કિત્ત જીવનપ્રસંગોના જે

શ્રી દ્વાદશારનયચક્ર ગ્રંથની પ્રેસકોપીની પરિસ્થિતિ

૧૬૧

ચિત્રો આપેલાં છે તે પણ એટલાં બધાં સુંદર, આકર્ષક અને ચેતવરિતે આલેખાયેલાં છે કે વાંચનાર એ ચિત્રોનાં જ માત્ર દર્શન કરે તો પણ પરમ સંતોષ અને આનંદ અનુભવે છે.

આ રીતે તમારી સભા શ્રુતગ્જાનદ્વારા શાસનની જે પરમ સેવા બળતી રહી છે તે બહુ આનંદની વાત છે. આ પવિત્ર સેવા બદલ સમાના કાર્યવાહકો અને સેક્રેટરી શ્રી વલ્લભદાસભાઈ ત્રિભુવનદાસ ગાંધીને ખરેખર અભિનંદન અને ધન્યવાદ ધટે છે. તમારી સભા આ પ્રમાણે વિદજનપયોગી અને લોકોપયોગી જૈન સાહિત્યના પ્રકાશન દ્વારા ચિરકાળ શાસનોત્થતિ કરતી જયવંતી રહે. એજ.

મુનિરાજ શ્રી જંબૂવિજયજીનાં ધર્મલાસ.

તે જ મુનિમહારાજનો પ્રથમ અભિપ્રાય.

આકાશથી માહ સુદ ૧૦ ના રોજ લખેલા પત્રમાં જણાવે છે કે—

“સમાના ધર્મરત્નેષ્ઠ બદલ અને શ્રી વલ્લભદાસભાઈની શ્રુતગ્જાન સેવા બદલ કૃતજ્ઞ અને આનંદી થયા છીએ.”

શેઠ મણિલાલ વનમાળીદાસ બી. એ. કલકત્તાથી (તા. ૨૩-૧-૫૦ ના પત્રમાં) લખે છે કે સાહિત્યપ્રેમી, સેવાભાવી વલ્લભદાસભાઈ,

દમયંતીચરિત્ર, સુંદર અનેલ છે, ખુશી થયો છું. આપની ધગશ અને લાગણી માટે આભાર. આપ ખૂબ જ દીર્ઘાયુ ભોગવો અને શાસનસેવા ત્રિપુત્ર પ્રમાણમાં આપતા રહો એવી શુભેચ્છા.

“ભાવનગર સમાચાર”ના માનનીય તંત્રી સાહેબ લખી જણાવે છે કે—

“સૌજન્ય, સુધાસાયર વલ્લભદાસભાઈ” (તા. ૨૦-૧-૫૦)

તમારા હાથે મિત્રોના સહકારવડે શ્રી જૈન આત્માનંદ સમાજી અને તે દ્વારા જૈન સમાજ અને સાહિત્યની જે સેવા થઈ રહી છે તે કદાચ આપતા લક્ષમાં નહિં ઉતરે પણ ભવિષ્યની પ્રભા જરૂર એનું મૂલ્ય આંકશે.

॥ નમઃ શ્રીઅન્તરિક્ષપાર્શ્વનાથાય ॥

શ્રી દ્વાદશારનયચક્ર ગ્રંથની પ્રેસકોપીની સમાપ્તિ અને બહુમાન.

દેવાધિદેવ શ્રી ઋષભદેવ ભગવાનના નિર્વાણકલ્યાણકુળની તિથિ સં. ૨૦૦૬ની પોષ વદિ ૧૩ યાને મેઘશ્રવણદશી મારા જીવનમાં એક યાદગાર દિવસ તરીકે રહેશે. બાલાપુરના (જિલ્લા-આકોલા, વરાહ) ગાંને ભવ્ય જિનાલયોમાં મૂલનાયકરૂપે વિરાજમાન શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ ભગવાન તથા શ્રી પ્રતાપજી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના સાન્નિધ્યમાં તથા

૧ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનાં આ પ્રતિમાજી કેટલાંક વર્ષો પૂર્વે યુરહાનપુરથી બાલાપુરમાં લાવવામાં આવ્યાં હતાં. વર્તમાન જિનાલયમાં તેમની પ્રતિષ્ઠા સં. ૧૯૭૨ના વૈશાખ સુદ ૬ ને દિવસે સોમવારે ૨૨૦ શેઠ શુકલાલભાઈ હોશીલાલભાઈના હાથે થયેલી છે. મુનિરાજ શ્રી શીલ-વિજયજી મહારાજે પૂર્વ-પશ્ચિમ-ઉત્તર-દક્ષિણ એમ ચારે દિશાનાં તીર્થોની યાત્રા કરીને પ્રાસંગિક

ત્યાંથી ૪૨ માઇલ દૂર વિરાજમાન પ્રગટપ્રભાવી દેવાધિદેવ શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની છત્રછાયામાં ખાલાપુરમાં રહીને તાકિંકશિરોમણિ આચાર્ય ભગવાન શ્રી મહાવાદકમા-અમણિવંશિત દ્વાદશાસ્ત્રનયચક્રમહાશાસ્ત્રની સંશોધિત પ્રેક્ષકોપી તૈયાર કરવાના-લખવાના મહાન કાર્યોની જે દિવસે સમાપ્ત થઈ તે દિવસને હું કેમ ભૂલી શકું ?

શ્રુતજ્ઞાનના અખંડ અને પરમ ઉપાસક પ્રખર સંશોધક સાહિત્યશિરોમણિ પુણ્યનામધેય પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબે સં. ૨૦૦૨ના કાતિક માસમાં હું શાહપુરમાં (જીલ્લા-થાણા, સ્ટેશન-આસનગાંવ) હતો ત્યારે મને નયચક્ર ગ્રંથના સંશોધન-સંપાદનનું કાર્ય સોંપ્યું હતું. ચોમાસું પૂર્ણ થયે શાહપુરથી વિહાર કરી કેટલાક મહિના બાદ હું પુના આવ્યો ત્યારે પૂ. શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબે નયચક્રની એક હસ્તલિખિત પ્રાતર્યો મારા ઉપર મોકલી આપી હતી. અને ત્યારે જ મેં નયચક્ર ગ્રંથનાં પ્રથમ દર્શન કર્યાં હતાં. ગ્રંથોના શાસ્ત્રીય સંશોધન માટે લિપિનું અને તેના ઝીણામાં ઝીણા ફેરફારોનું શાસ્ત્રીય જ્ઞાન અતિ આવશ્યક છે. જ્યારે મને હસ્તલિખિત પ્રતિઓની લિપિનું જ્ઞાન નહોતવત જ હતું; પરંતુ પરમાત્માની કૃપાથી ધીમે ધીમે તેમાં પણ મને સફળતા મળી. વડોદરાના ગાયકવાડ પ્રાચ્ય વિદ્યામંદિરથી છપાયેલા કેટલાક કૃત્તિઓ કે જે તેના સંચાલક બિનોયતોષ ભટ્ટાચાર્યના સૌજન્યથી પૂજ્યશ્રી પુણ્યવિજય મં. સાહેબના પ્રયત્ને પ્રાપ્ત થયા હતા તેણે પણ લિપિજ્ઞાનમાં ઘણી સહાય કરી.

અનેક વર્ષોનો સાથે તીર્થોની માહિતી આપતી એક તીર્થમાલા સં. ૧૭૪૬માં રચેલી છે કે જેમાં ઘણી ગણવા લાયક ઐતિહાસિક ભૌગોલિક વાતો છે. દક્ષિણ દેશમાં તેઓ સં. ૧૭૨૧થી સં. ૧૭૩૮ સુધી કૃત્તિ હતા. આ સંબંધી વર્ણનના પ્રારંભમાં શ્રી શીલવિજયજી મહારાજ લખે છે કે—

“ નદી નર્મદા પેત્રી પારિ, આવ્યા દૃષ્ય(ખખ)જી દેશમઝારિ ।
માનઘાતા તીરથ તિહાં સુણ્યું, શિવધર્મો તે માની ધણું ॥ ૩ ॥
પાસ ધ(ખ)ડુઓ વડગુણગામ, પા(ખા)નદેશ કહિષ્ઠ સુખધામ ।
ભુરહાનપુર મંડળ જનદેવ, પાસ મનમોહનની કોળે સેવ ॥ ૪ ॥
પાસ ચિંતામણિ તે મહાવીર, શાંતિનાથ નેમિજિન ધીર ।
સ્વામી સુપાસ ગોડી ગુણવંત, મહાજન મોટા તિહાં પુન્યવંત ॥ ૫ ॥ ”

(શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા, ભાવનગરથી પ્રકાશિત પ્રાચીન તીર્થમાળા સંગ્રહ, ભા. ૧૧૦. પૃ. ૧૧૩).

સંભવ છે કે, ઉપરની ૫, મી કડીમાં ભુરહાનપુરના જે ગોડીપાર્શ્વનાથસ્વામીનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે તે જ પ્રતિમાજી ખાલાપુરમાં લાવવામાં આવ્યાં છે. ભુરહાનપુરમાં જૈનોની વસ્તી ઘટી જવાથી ધીમે ધીમે ઘણાં પ્રતિમાજી બહારગામ અપાઠ ગયાં છે. અત્યારે પણ ગોડીપાર્શ્વનાથના દહેરાસર તરીકે ઓળખાતું એક મંદિર ભુરહાનપુરમાં ખાલી જ પડેલું છે—શ્રી ગોડીપાર્શ્વનાથની પ્રતિમા વિનાનું જ છે. ખાલાપુરના વૃદ્ધો આ પ્રતિમાજીનું માહાત્મ્ય વર્ણવે છે કે, જ્યારે આ પ્રતિમાજી ભુરહાનપુરથી લાવવામાં આવ્યાં હતાં ત્યારે જે ઉપાડનાર માણસ હતો તેની ડોક વાંકી હતી તે પણ પ્રતિમાજીના પ્રભાવથી સીધી થઈ ગઈ હતી.

નયચક્રનું પરિરીક્ષણ કરતાં જ મને લાગ્યું કે નયચક્રનું મુદ્રણયોગ્ય લખાણ (Press-Copy) એકદમ તૈયાર કરવું અશક્ય છે; કારણ કે એક તો ભગવાન શ્રી મહાવાલીજી વિરાજ્યત મૂલ છે જ નહીં, અને બીજું શ્રી સિંહસૂરિગણિવાદિક્ષમાધ્યમણિવિરચિત ૧૮૦૦૦ શ્લોકપ્રમાણ નયચક્ર ટીકાની ઉપલબ્ધ પ્રતિ પણ અશુદ્ધિઓથી ભરેલી છે. એટલે પહેલાં તો ખાર મહિના નયચક્રને સાઘંત વાંચી જ ગયો કે જેથી તેમાં કેની રચનાશૈલી છે, કયા કયા દર્શનોનું કયા કયા અંશકારોનું તેમજ કયા કયા અંશોનું ખંડન કરેલું છે એનો ખ્યાલ આવે. આ દૃષ્ટિથી જોતાં નયચક્રના સંશોધનમાં ઉપયોગી અમુક સામગ્રીની કદપના મને આવી અને તે અનુસારે તપાસ કરતાં મળી શકે તેટલી સામગ્રીનો સંચય કરવાનો મેં પ્રારંભ કર્યો.

પુના પછી સં. ૨૦૦૩નું મારું ચોમાસું કોલ્હાપુરમાં થયું. કોલ્હાપુરમાં આખા ચોમાસા દરમિયાન પણ જ્યારે મારું મન સંતુષ્ટ થાય તેવું કાર્ય ન થયું ત્યારે મારું મન સ્વાભાવિક રીતે જ ઉદાસ રહેવા લાગ્યું. ચોમાસું પૂર્ણ થયે (સં. ૨૦૦૪માં) મારે વિહાર કરી નિપાણિ જવાનું થયું. ત્યાં પોષ દશમીના શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન જન્મકલ્યાણક ઉપર મેં ત્રણ સામટાં આયોજિત કર્યાં અને બરાબર તે જ દરમિયાન મને એવી અણધારી પુસ્તક સામગ્રી મળી આવી કે જેથી મારું કાર્ય એકદમ સરળ થઈ ગયું.

લાંથી અનુક્રમે તલેગાંવ ઠમઢેરા (જુહા-પુના) અમારે આવવાનું થયું અને ચોમાસું પણ ત્યાં જ નક્કી થયું. ઉપાશ્રયની સામે જ જિનાલય છે, તેમાં અનુક્રમે ઉપર-નીચે વિરાજમાન શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ભગવાન તથા શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની બરાબર કૃપાનજર નીચે મેં નયચક્રની પ્રેસ કોપીનો ચોમાસામાં પ્રારંભ કર્યો. ત્યાં પાંચ આરાની પ્રેસ કોપી પૂર્ણ થઈ કે જેમાં નયચક્રનો લગભગ અર્ધો ભાગ આવી જાય છે. ચાતુર્માસ પૂર્ણ થયે સં. ૨૦૦૫ના મહા શુદ્ધ ૬ કે ત્યાંથી વિહાર કરી અમે શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથસ્વામીની યાત્રાએ આવ્યા. યાત્રા કર્યા બાદ ત્યાંથી બાલાપુર આવ્યા અને ત્યાં જ ચોમાસું રહ્યા.

બાલાપુરમાં બે લઘ્ય જિનાલય છે. બંનેમાં મૂલનાયક રૂપે શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન વિરાજે છે. જિનાલયની પાસે બધી રીતે અનુકૂળ વિશાલ ઉપાશ્રય છે. સ્થાન શાંતિમય છે. બાકી રહેલી નયચક્રની પ્રેસ કોપીના કાર્યનો શ્રી નેમિનાથ ભગવાનના જન્મકલ્યાણક શ્રાવણ શુદ્ધ પંચમીના વિધિપૂર્વક મેં પ્રારંભ કર્યો. પરમાત્માની કૃપાથી મારું મન સંતુષ્ટ થાય તેવી રીતે સંશોધનનું, પાઠાંતરો નોંધવાનું, મૂળ તારવવાનું, તુલનાનું અને લખવાનું કાર્ય ચાલવા લાગ્યું. છેવટે અતિ ઉત્સાહથી હું જે કાર્ય સતત કરી રહ્યો હતો તેની સમાપ્તિ શ્રી ઋષભદેવ ભગવાનની નિર્વાણ કલ્યાણક તિથિ મેરૂ તેરશે જ બરાબર થઈ. આ મહાન કાર્યની સમાપ્તિની ખુશાલીમાં શાસ્ત્રીયવિધિનું સત્યાપન કરવા માટે તેમજ ઉજવણીરૂપે મહા-શુદ્ધ ૧ ના દિવસે ભગવાનની પાલખીમાં ભગવાનની આગળ જ નયચક્રની મારી લખેલી પ્રેસ કોપી તથા હસ્તલિખિત પ્રાચીન પ્રતિ પધરાવીને ઠાઠમાઠથી વરઘોડો કાઢવામાં આવ્યો.

૧ આ દિવસે મારી જન્મતિથિનો (વર્ષગાંઠ) પણ એક અણધાર્યો જ યોગ મળી આવ્યો હતો. વયનાં ૨૭ વર્ષ પૂરાં કરીને ૨૮મા વર્ષમાં મારો તે દિવસે પ્રવેશ હતો.

હતો. વરઘોડાને અંતે મારા પિતાશ્રી અને ગુરુદેવ પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજ સાહેબે ભગવાન મહિવાદીજીનું જીવનચરિત્ર, નયચક્રચનાતું કારણ, તથા નયચક્રની રચનાપદ્ધતિ વગેરે ઉપર સંક્ષેપમાં સુંદર વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. વ્યાખ્યાનને અંતે સ્વર્ગસ્થ શેઠ લાલચંદ બુથાલચંદનાં ધર્મપત્ની શ્રાવિકા સમરતબેન તરફથી શ્રીફળની પ્રભાવના તેમજ શેઠ સોનલાલ પોપટલાલ તરફથી જદામની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. બપોરે ઠાઠમાઠથી શ્રી ગોડીપાર્શ્વનાથ જિનાલયમાં પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી અને રાત્રે ભાવના પણ હતી.

આ રીતે નયચક્રના સંશોધનનો પ્રેસ કોપીનો મહત્ત્વનો તબક્કો સમાપ્ત થઈ ગયો છે. પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબ પ્રાચીન ગ્રંથોની શોધને માટે હમણાં જેસલમેર પધાર્યા છે. તેઓશ્રીની નયચક્રનું સંશોધન-સંપાદન સુંદરમાં સુંદર થાય એ માટે સતત ચિંતા અને જગરૂકતા અર્પણ છે, અફળુત છે. જેસલમેરમાં નયચક્રનું મૂળ શોધવાનો પણ સાથેસાથે ઉદ્દેશ છે જ. આપણે આશા રાખીએ કે જિનેશ્વરની કૃપાથી અને શાસનદેવની સહાયથી તેઓશ્રીને જેસલમેરથી યા બીજા કોઈ સ્થળેથી નયચક્રમૂલને પ્રાપ્ત કરવામાં સત્વર થયે મળે, પરંતુ અત્યારે તો એ જ્ઞાનિગમ્ય વાત છે.

નયચક્રના પ્રથમ અરમાં જ વિસ્તારથી જૌદ્યર્ચ્યા આવે છે કે જેમાંનો ઘણાખરો ભાગ જૌદ ન્યાયના પિતા તરીકે ગણાતા (Father of the Buddhist Logic) (સંભવતઃ વિક્રમની ચોથી-પાંચમી સદીના) દિહનાગના પ્રમાણસમુચ્ચયને જ અનુલક્ષીને મુખ્યતથા છે. સૌથી મોટા આગળ આવતા આઠમા અરની વિસ્તૃત જૌદ્યર્ચ્યા પણ પ્રમાણસમુચ્ચયને જ ઉદ્દેશીને છે. આ પ્રમાણસમુચ્ચય અત્યારે સંસ્કૃતમાં નથી મળતો-નષ્ટ થઈ ગયો મનાય છે. માત્ર તેનું ટિપ્પેટિઅન ભાષાંતર જ મળે છે. અત્યારે તો એવી ઇચ્છા છે કે, આ ટિપ્પેટિઅન ભાષાંતર સાથે સરખાવ્યા પછી જ નયચક્ર પ્રેસમાં જાય તો ઠીક. ટિપ્પેટિઅન ભાષાંતરો આ દેશમાં મળવાં મુશ્કેલ છે. એટલે ટિપ્પેટમાં ભારત સરકાર તરફથી ઓફિસર તરીકે નીમાયેલા પુનાની ફર્ગ્યુસન કોલેજના પ્રોફેસર ડૉ. વાસુદેવ વિશ્વનાથ ગોખલે કે જે મારા જૂના પરિચિત છે તેમને આ મેળવી આપવા માટે મેં લખ્યું છે. તેમણે એક જૌદ લામા (સાધુ) દ્વારા આ ગ્રંથની એક કોપી છપાવીને મેળવવા પ્રયત્ન કર્યો છે. હું હવે એ પુસ્તકોની રાહ જોઈ રહ્યો છું. એ પુસ્તકો આવતાં જ નયચક્રના તે સંબંધી ભાગો સરખાવીને પ્રેસમાં સત્વર મુદ્રણ માટે મોકલી આપવાની ઇચ્છા છે.

શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથ ભગવાનના ચરણકમલમાં જ મેં તો મારો ગ્રંથ અર્પણ કરી દીધો છે. તેમની કૃપાથી જ મારું બધું કાર્ય અત્યાર સુધી નિર્વિઘ્ને પાર પડ્યું છે, અને મને પરમ શ્રદ્ધા છે કે-બાકીનું પણ કાર્ય એ જ જિનરાજ પરમાત્માની કૃપાથી સત્વર જ પાર પડશે અને વાચકોના કરકમલમાં શ્રી દ્વાદશાર નયચક્ર ગ્રંથ મુદ્રિત અને પ્રકાશિત થઈ શીઘ્રમેવ પહોંચી જશે.

ફાલ્ગુનશુક્લપંચમી, સં. ૨૦૦૬,
મુ. તિવાસા (જિ. ડમરાવતી ઘરાડ).

મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી,
મુનિ જમ્બૂવિજય ।

નંબર ૧ નો ગ્રંથ તૈયાર થયેલ છે તે જૈન શુક્રસેવર પાસેથી આપના જોવામાં આવે તો તે એક જ ગ્રંથ ભેટ મંગાવવાં અમારા સંઘોએ તરફી લેવી નહિં કારણ કે ઉપરોક્ત ચાર ગ્રંથો કમ્પ્લીટ (તૈયાર) થયે મોકલતાં જેમ આપને (સભ્ય સાહેબોને) પોસ્ટના ખર્ચનો ખચાવ થાય છે તેમ સભા વિશેષ પડતી મહેનત કે અગવડ વધે નહિં તેથી દરવર્ષની જેમ એક સાથે જ ઉપર જણાવેલા સુદને ચારે ગ્રંથો ભેટ મોકલવામાં આવશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને નમ્ર સુચના.

આપને પુસ્તક ૪૮મા (સં. ૨૦૦૬ ના શ્રાવણથી સં. ૨૦૦૭ ના અશાઢ માસ એક વર્ષ)લી ભેટની શુક્ર શ્રી આદર્શ જૈન સ્ત્રીરતના ભાગ ૨ જે (કિંમત બે રૂપિયાની) આપવાનો નિર્ણય થયેલ છે, જે અશાઢ માસમાં લવાજમ અને પોસ્ટેજ પૂરતા વી. પી. થી ભેટ મોકલવામાં આવશે. લવાજમ જેમનું આવેલ હશે તેમને પોસ્ટેજ પૂરતા વી. પી. થી ભેટ મોકલીશું. આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને અત્યાર સુધી ભેટ આવેલા સુંદર ગ્રંથોની નામાવલી આ ગ્રંથની પાછળના ભાગમાં આપેલ છે, જેથી નવા ગ્રાહકો થનારને માસિક સાથે કેવા સુંદર ગ્રંથો દરવર્ષે ભેટ આપાય છે તે જાણી જૈન બંધુઓને ગ્રાહક થવા સુચના કરીએ છીએ.

આ સભામાં નવા સભાસદોની વૃદ્ધિ કેમ થતી જાય છે ?

સ્થિતિ સંપન્ન જૈન બંધુઓ અને બહેનોએ જાણવા જેવું:—

ગયા અંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ગયા ત્રણ વર્ષોમાં રૂ. ૪૫) ના પુસ્તકો જે (આત્મકલ્યાણના ધ્યક્ષકે તે રીતે,—આર્થિક લાભની દૃષ્ટિવાળાને તે રીતે) દર વર્ષે પેદાન, તથા લાઠક મેમ્બરોને પૂરોયાય મહારાજકૃત મહાપુરુષો અને સ્ત્રી રતનોના સચિત્ર સુંદર આકર્ષક મહોટા ગ્રંથોના ભેટનો લાભ પુષ્કળ રીતે આ સભા ઉદારતાથી આપે છે, જેથી જૈન બહેનો અને બંધુઓને શુદ્ધ, જ્ઞાન, તીર્થ અને સાહિત્ય ભક્તિનો લાભ મળવા સાથે આત્મ કલ્યાણ અને આર્થિક લાભ બંને દૃષ્ટિએ લાભ મળતો હોવાથી સ્થિતિ સંપન્ન બહેનો અને બંધુઓએ આ સભામાં નવા લાઠક મેમ્બર થઈ સુકૃતની લક્ષીનો દહાવો લેવા જેવું છે, તે માટે વાંચો. ભેટ આપવાના ગ્રંથોની જાહેર ખર્ચ નીચે મુજબ:—

૧ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

શ્રી સાલુકચંદ્રસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્વનો પૂણ્યયોગ અને શીશવનું માહત્ત્ય સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું, તેના શુદ્ધ અને સરલ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીશ માહત્ત્યના પ્રભાવવડેના અત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આવેલ છે, સાથે નળરાગ પ્રત્યે અપૂર્વ પતિભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સીધાવતાં સાચાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો, જુગારથી થતી ખાનાખરાળી, ધૂત જનની ધૂર્તતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, તે વખતની સંજયનીતિ, સતી દમયંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ અને તે વખતે કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પમાડેલ છે તેની લાવભરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યસ્થાન નળરાગના પૂર્વના અસાધારણ મહોટા પુણ્યબંધના યોગે તેજ ભવમાં તેમના માહત્ત્ય, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પઠન પાઠન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. બીજી અંતર્ગત સુમેધક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે. ફોર્મ ૩૬ પાના ૩૧૨ સુંદર અક્ષરો, સુંદર આઈડીંગ કવર એક્ટ સહિત કિંમત રૂ. ૭-૮-૦ પોસ્ટે જ શુદ્ધ.

૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો ભાગ બીજો.

જનસમૂહનું કલ્યાણ કરનારા મહાન પૂર્વાચાર્ય મહારાજઓ રચિત કથાનુયોગ (કથા સાહિત્ય)માંથી જુદી જુદી આદર્શ (જૈન સ્ત્રીરત્નો) શીલવતી વગેરે પવિત્ર આઠ રમણીઓનું સુંદર, રસિક, બહેનો માટે આદરણીય, અનુકરણીય, આદર્શ સ્ત્રી-ગૃહિણી અને પવિત્ર સ્ત્રીરત્નો થવા માટે આ સતી ચરિત્રો આલંબનરૂપ છે. દરેક સતી ચરિત્રોનું પઠનપાઠન કરતાં અનેકવિધ આદર્શો અનુપમરીતે જોવાય છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચકને મનનપૂર્વક વાંચવા નમ્ર સુચના છે. સુંદર ટાઇપો અને સારા કાગળ ઉપર સરલ ગુજરાતી ભાષામાં મજબુત અને આકર્ષક બાઇડોંગથી તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૨-૦૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું. (બંને ગ્રંથોના ફર્મ ૩૭ પાના પદર શુભારે)

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ (સચિત્ર) ચરિત્ર

પરમાત્મા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (કિંમત રૂ. ૧૩)

આ ગ્રંથ સં. ૨૦૦૫ ની સાલની બેટ આપવાનો હતો તે અમારા માનવંતા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને બેટ આપવામાં આવેલ છે, અને તે સાલમાં નવા થનારા લાઇફ મેમ્બરોને (પહેલા વર્ગનાને બેટ આપવા માટે નકી કરેલ છેલ્લી મુદત સુધીમાં નવા થનાર સભ્યોને બેટ આપવામાં આવેલ પણ છે.

હવે આ સં. ૨૦૦૬ ની સાલ ચાલતી હોવાથી આ સાલમાં ચાર ગ્રંથો બેટ આપવાની જાહેર ખબર ધણી વખત આપવામાં આવેલ છે, તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશમાં આ સાલના વૈશાક માસ સુધીમાં નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરોને પણ તે ચારે ગ્રંથો બેટ આપવાની પણ સુચના અપાયેલ છે, છતાં આ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર, સચિત્ર, સુંદર, આકર્ષક અને આત્મકલ્યાણ સાધનારૂં હોવાથી જૈન સમાજમાં પ્રિય યથ પડવાથી તે જ ગ્રંથ આ સાલ (હાલમાં) નવા લાઇફ મેમ્બર થવાની ઇચ્છાવાળા જૈન બંધુઓ અને બહેનો ગમ સાલમાં જ બેટ અપાયેલ ઉપરોક્ત ચરિત્ર ગ્રંથ બેટ મંગાવે છે, એ ધારાધારણુ પ્રમાણે અને સામાન્ય રીતે પણ આગલા વર્ષોની બેટ અપાઇ શકે નહિં કારણ કે જ્ઞાનખાતાનો દોષ આપનાર લેનારને લાગે તેમ પણ છે; પરંતુ નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરોની ગ્રંથની પ્રશંસા જાણીને-વાંચવા આત્મકલ્યાણ સાધવા ધણા પત્રો પરથી તમન્ના જોવાઇ છે, જેથી સભા એવા ઠરાવ પર આવી છે, કે હવે પછી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને ખાસ આ ચરિત્ર વાંચવા માટે લેવાની જરૂર જ હોય તો સિલકમાં હશે ત્યાં સુધીમાં રૂ. ૧૦૧) લાઇફ મેમ્બર શીના તથા રૂ. ૭) શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્રના મળી રૂ. ૧૦૮) મોકલી આપશે તો આ સાલના બેટ આપવાના ચાર ગ્રંથો સાથે તે પણ મોકલી આપવામાં આવશે.

આગલી કોઇપણ સાલમાં થયેલા લાઇફ મેમ્બરોને બેટ અપાયેલાં કોઇપણ ગ્રંથ બેટ માટેની માંગણી નવા થનારા સભ્યોને નહિં કરવા નમ્ર વિનંતિ છે.

બીજા વર્ગનાં લાઇફ મેમ્બરોને આ તથા તેનાં ધારા મુજબ આપવામાં આવશે.

આવતી ૨૦૦૭ની સાલ માટે પેટ્રન સાહેબો તેમજ લાઇફ મેમ્બરોને નવા ગ્રંથો નીચે લખેલાં સચિત્ર જે છપાય છે તે બેટ આપવામાં આવશે.

૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર.

૨ શ્રી દેવભદ્રાચાર્યરચિત શ્રી કથારત્નકોષ પ્રથમ ભાગ જેમાં (સમ્યક્ત્વનું વિસ્તૃત સ્વરૂપ દરેક બોલ ઉપર સુંદર કથાઓ સહિત.)

ચોજનામાં નવા સચિત્ર સાહિત્ય ગ્રંથો.

૧ શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર શ્રી સોમપ્રભાચાર્યકૃત.

૨ શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ ૨ બીજો શ્રી દેવભદ્રાચાર્યકૃત.

મુદ્રક : ચાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.